

TUẦN BÁO PHÁT TRIỂN ĐIỂN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

Số 253

ngày 7 tháng 5 năm 2000

Tờ báo hằng tuần ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Quán thông

*Quán thông muôn nẻo Trời ban chiếu
Thức giác bình tâm nhận tiến trình
Lần lượt tu thân sửa chính mình
Đâu đâu cũng vậy cũng được mình*

Lương Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 04-03-00 đến 10-03-00

Copyright © 2000 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Sự liên hệ của Trời đất, hóa hóa sanh sanh có bị gián đoạn không ?
- 2) Xác người bao phủ bởi những gì ?
- 3) Người tu thiền còn mưu tính lợi hại có hữu ích gì không ?
- 4) Thương tình vấn vương ở chỗ nào ?
- 5) Tâm linh phát triển là phát triển làm sao ?
- 6) Sự ban chiếu tâm linh ban chiếu nơi nào ?
- 7) Muốn trí óc thông minh và nhẹ nhàng thì phải làm sao ?

<p>1) Cairns 4-3-2000 3:13AM <i>Hỏi: Sự liên hệ của Trời đất, hóa hóa sanh sanh có bị gián đoạn không ?</i></p> <p>Đáp: Thừa sự hóa hóa sanh sanh không bao giờ gián đoạn giữa Trời và đất</p> <p style="text-align: center;">Kệ: <i>Liên tục chơn hành không gián đoạn Sáng chiếu ban ơn cảm thấy an Duyên lành tận độ không giờ dứt Qui nguyên giềng mối vẫn vui bàn</i></p>	<p>2) Cairns 5-3-2000 4:00AM <i>Hỏi: Xác người bao phủ bởi những gì ?</i></p> <p>Đáp: Thừa xác người nuôi dưỡng bởi dưỡng khí của Trời đất và sự kích động của nghiệp lực từ nhiều kiếp</p> <p style="text-align: center;">Kệ: <i>Sống yên tùy duyên chuyển phân hành Đời Đạo song tu tự tiến nhanh Cộng hưởng thanh quang Trời đất chiếu Thành tâm tu luyện tự tâm hành</i></p>
<p>3) Cairns 6-3-2000 5:04AM <i>Hỏi: Người tu thiền còn mưu tính lợi hại có hữu ích gì không ?</i></p> <p>Đáp: Thừa người tu thiền còn mưu tính lợi hại chứng minh hành giả hành thiền rất ít và thích đầu lượm tin tức bất chánh tự làm trì trệ mức tu hành</p> <p style="text-align: center;">Kệ: <i>Thị phi chứng minh tâm vẫn động Trí loạn không yên chẳng có lòng Thâu động bất tịnh không tiến bước Tâm thần bất ổn trí không thông</i></p>	<p>4) Cairns 7-3-2000 4:45AM <i>Hỏi: Thương tình vấn vương ở chỗ nào ?</i></p> <p>Đáp: Thừa thương tình nhớ nhung trong lúc hứa hẹn và gặp mặt, nhớ nhung khi xa cách</p> <p style="text-align: center;">Kệ: <i>Duyên tình tái ngộ vẫn vấn vương Tình tứ thâm sâu vẫn mở đường Duyên nợ nghiệp lực gây luyến tiếc Thành tâm tu luyện đạt tình thương</i></p>
<p>5) Cairns 8-3-2000 8:46AM <i>Hỏi: Tâm linh phát triển là phát triển làm sao ?</i></p> <p>Đáp: Thừa tâm linh phát triển là thức hòa đồng được mở</p> <p style="text-align: center;">Kệ: <i>Phát triển tâm linh tự hiểu mình Tình thương sống động lại càng mình Tâm tình dứt khoát trong mình cảm Bình tâm nhận định rõ chơn tình</i></p>	<p>6) Cairns 9-3-2000 4:35AM <i>Hỏi: Sự ban chiếu tâm linh ban chiếu nơi nào ?</i></p> <p>Đáp: Thừa sự ban chiếu tâm linh luôn luôn ban ngay trung tâm bộ đầu của vạn linh. Người tu thiền bộ đầu có mở thì mới có cơ hội nhận được từ quang của Đấng Toàn Năng</p> <p style="text-align: center;">Kệ: <i>Thực hiện tâm tu mở trí tình Quý yêu sự thật lại càng mình Chơn tình chất phát trong Trời đất Thực hiện chơn tình rõ tánh linh</i></p>

7) Cairns 10-3-2000 4:15AM

Hỏi: Muốn trí óc thông minh và nhẹ nhàng thì phải làm sao ?

Đáp: Thừa muốn trí óc thông minh và nhẹ nhàng thì phải hướng thượng và tập trung nơi trung tâm luồng điện và trung tâm bộ đầu hòa hợp với càn khôn vũ trụ thì mới biết được chính mình là ai, thì mới bằng lòng tu sửa và sẽ dẹp bỏ cái ta bất chánh

Kệ:

Tịnh tâm mới biết chính mình là ai ?

Trí tuệ phân minh hiểu chỗ sai

Sửa mình tiến hóa không chậm trễ

Thanh tịnh trù tu chẳng so tài

VÔ VI VÒNG QUANH THẾ GIỚI

PHÓNG SỰ KHÓA SỐNG CHUNG : CHUNG THIÊN TỰ THỨC TẠI SYDNEY (AUSTRALIA)

Chung Thiên Tự Thức là tên mà Đức Thầy đã đặt cho Khóa Sống Chung do bạn đạo Sydney tổ chức ngày 21 tháng 04 năm 2000 tại Trung Tâm Thể Thao và Sức khỏe Myuna Bay, Newcastle. Sydney mới vào thu mà khí trời lạnh như giữa đông. Chúng tôi tất cả được 82 người. Sydney dẫn đầu với 52, Adelaide - 2, Perth - 3, Canberra - 6 và Mel - 19 người.

Đúng 7 giờ 30 phút đêm 21, khúc nhạc Kinh Thiên Vô Vi đã được tất cả bạn đạo đồng thanh chào mừng Đức Thầy, khi Ngài vừa bước chân vào hội trường để khai mạc KSC. Sân khấu nổi bật với 6 chữ Lục Tự Di Đà nằm trên nền vải màu xanh lục, viền theo 6 cánh một ngôi sao màu kim nhũ, ôm trọn lá cờ Vô Vi đang phất phới bay. Phía dưới là hàng chữ Chung Thiên Tự Thức, ngày 21-04-2000. Bàn thờ Tổ đặt sau lưng bàn Thầy, với mâm ngũ quả và hai bình bông trắng hai bên. Trước khi Đức Thầy ban huấn từ, theo thông lệ anh Hội Trưởng Sydney được mời lên phát biểu. Đầu tiên anh gửi lời chúc sức khỏe Đức Thầy, trẻ mãi để dìu dắt bạn đạo. Anh nhận xét thời gian nghỉ lễ Phục Sinh như thế này, thiên hạ ngoài đời đang chen chúc đi tìm danh lợi, nhưng bạn đạo đã tìm đến đây để học hỏi, mưu cầu tiến hóa về tâm linh. Đây là một điều rất tốt để mọi người tự tu tự thức. Cuối cùng anh không quên cảm ơn Đức Thầy đã không quản ngại đường xa, mệt nhọc mà đến với bạn đạo. Tiếp theo, anh Hải, Trưởng Ban Tổ Chức cảm ơn Đức Thầy, cảm ơn sự hiện diện của bạn đạo ở 5 Tiểu Bang. Anh xin mọi người cũng như Đức Thầy tha thứ cho những sơ sót nếu có của một BTC còn quá mới và quá trẻ. Đức Thầy trong bộ complet màu đất vàng, đặc biệt mũ da màu gỗ cẫm, bước chậm từng bước lên khán đài. Thầy nở nụ cười bao dung mỡ lời như sau:

Tui rất vui được diện kiến các bạn nơi đây qua 2 năm không gặp mặt. Mọi người thật tâm, thật tình tham dự chung vui trong khóa Sống Chung, Chung Thiên Tự Thức này. Do đâu chúng ta có kết quả tốt. Thiên, sửa tâm thân chúng ta, chúng ta mới thấy sự sai lầm của chính mình. Sự sai lầm tham dục mỗi cá nhân đều có, mà thiếu thanh tịnh không thấy, làm càng làm bướng, tạo tội cho chính mình, phần hồn đau khổ vô cùng. Con người chưa bị nạn, chưa thấy sự đau khổ đó, bị nạn rồi mới thấy đúng chính ta hại ta mà thôi. Có luật nhân quả chúng ta đã thấy, chính chúng ta lặn độn lao đao ngày nay cũng vì kiếp trước chúng ta không tốt lành ngày nay mới bị nạn tai muốn gì cũng không được. Cho nên chúng ta có duyên lành hội họp chung nhau học hỏi tay bắt mặt mừng để mở tâm sửa trí chứ không phải thắng ai hết, sửa tâm mở trí là quan trọng. Người tu Vô Vi dốc lòng tu sửa thì tiến hoá tới vô cùng, không cần vị ngã ai hết, chính chúng ta sai chúng ta phải sửa chứ không ai sửa cho mình, người ta sửa cho mình tức là mình bị nạn rồi. Cho nên các bạn phải lưu ý những gì tôi nói, cái hậu quả khó

chịu lắm. Hoàn cảnh đó tui thấy rất nhiều, chính bản thân tui và bạn thân tui cũng bị nạn. Tui phải tu để tui hiểu tại sao người tốt mà phải lâm nạn như vậy. Tại nó không hiểu nó và nó không cứu nó nên nó phải lâm nạn. Cho nên chúng ta có pháp tu để chi. Pháp Lý Vô Vi là tự sửa tu tiến. Nhờ bề trên độ, bề trên hồng có độ ta, chính ta sửa ta, ta mới tiến. Nhờ bề trên độ là chuyện đó không có rồi. Phật không độ ai hết đó. Có chuyện gì là kêu Quan Âm tụng lum hết, rồi kêu Ngọc Hoàng Thượng Đế đủ chuyện hết, rồi cuộc là mình bị nạn, mình chết mà thôi. Tu phải liêm chính, phải trung thực, thực hành PLVV là khai triển trực giác của chính mình, không làm những điều không cần thiết là hại tâm linh hại phần hồn của chúng ta. Làm điều cần thiết là xây dựng đi tới thì phần hồn chúng ta sẽ được thanh nhẹ vui tươi lúc nào cũng vui tươi trẻ trung. Cho nên tui nói Vô Vi không có tuổi tác, không có sự già nua hù hiếp. Người VV là không có sự sống chết hù hiếp, vì chúng ta đi con đường trường sanh bất tử. Phần hồn của chúng ta phải tiến hóa mỗi đêm, mỗi ngày, mỗi giờ. Cố gắng đi tới để rửa sạch cái tâm trần của chính mình. Xác này là động loạn, chúng ta không dứt khoát sự động loạn là chúng ta sẽ lâm nạn. Cho nên PLVVKHHBPP lúc nào cũng hợp thời đại trong chương trình tiến hoá, không đổ thừa vị Phật này, vị Thần kia, vị Thánh nọ, không có. Phải sửa mình từ trước tới thanh, từ động đi tới tịnh đó mới là người tu. Các bạn ăn ngon ngủ yên, mặt mày tươi sáng. Dứt khoát được tình tiền duyên nghiệp ở thế gian thì mặt mày mới tươi sáng được. Không dứt khoát tình tiền duyên nghiệp là.. Cũng tuổi với người ta mà mình già hơn họ. Mỗi đêm chúng ta hành nên tươi, không có tuổi thì lúc nào chúng ta cũng còn trẻ, vui hành để tự tiến. Thành tâm tự cứu, cầu xin người ta cứu thì chuyện đó không có. Hôm nay khóa Sống Chung lại đến với chúng ta. Mọi người có dịp tự tu tự thức, rồi đây sẽ đến giờ thiền, các bạn sẽ chung thiền và nghe lại các cuốn băng mà tôi đã giảng để phục vụ các bạn. Hiểu được mà nắm lấy cơ hội mình mới tiến, mà không nắm lấy cơ hội thì không bao giờ tiến. Cứ lấy lời thiên hạ ra nói là lường gạt mình mà thôi. Thức tâm mới là chánh pháp, còn mượn lời của người khác là lường gạt mà thôi. Chính mình không hành mà xảo trá, lường gạt, cái đó không nên, cái đó tội nặng nhất. Cho nên tại sao có nhiều người xuống địa ngục nói sao tui thấy ông này tu dữ lắm, bận áo mão tu dữ lắm sao bây giờ ở địa ngục, hồng biết đường nào trả lời, tại sao người ta tốt như vậy mà chết người ta ở địa ngục. Cho nên các bạn có dịp đi xuống đó thăm mới thấy rõ là sự thật nó ra thế nào. Không có lường gạt lấy chính mình thì mình được khoẻ mạnh và vui tươi. Lường gạt lấy chính mình, mình sẽ buồn tủi khổ cực. Lúc sống gia cang cũng bất ổn, lúc chết phần hồn càng bất ổn hơn. Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn.

Đức Thầy vừa dứt lời. Anh Lý Ngọc Cương dơ tay xin ý kiến. Trước khi phát biểu anh trách cứ BTC đã ngăn cản không cho anh trình bày. Anh Vũ Quang Minh điều khiển chương trình, anh Hải Trường BTC đều phủ nhận lời nói của anh. Buổi tối này là buổi tối khai mạc, không phải buổi vấn đạo. Giờ khai mạc chỉ có Đức Thầy ban phát những lời vàng ngọc mà tất cả bạn đạo rất cần nghe để học hỏi, chứ không phải giờ dành cho bạn đạo phát biểu. Nhưng Đức Thầy của chúng ta thật rất nhân từ. Thầy đã nhận lời xin được nói của anh Cương. Sau khi trách cứ BTC, anh dơ nắm tay lên trời hùng hổ : kính thưa Thầy có phải là Thầy dạy chúng con phải dưng mảnh đất đầu với ba cỏi hay không? Thầy sửa lại: dưng mảnh đất lên với ba cỏi. Anh tiếp, Thầy có dạy như thế này nữa, chúng ta phải tiếp nhận định luật kích động ,phản động để tiến hoá. Thầy lại sửa, phải nhờ kích động, phản động để chúng ta thức tâm. Dạ đúng rồi, chính vì thức tâm nên tôi mới đến đây. Thầy có dạy như thế này nữa, là các bạn muốn xem Bé Tám này có thanh tịnh hay không thì phải đưng Bé Tám thử coi Bé Tám có thanh tịnh hay không. Đến đây anh mượn lời của Đức Kim Thân mà theo anh thì rất đúng: theo định luật tiến hoá: Ông Trời còn phải học vì nếu Ông Trời không học thì vũ trụ càn khôn này sẽ sụp đổ. Mỗi câu khi nói xong anh đều yêu cầu Thầy xác nhận có đúng không, Thầy xác nhận anh đã nói đúng hết. Bây giờ anh xin phép có đôi lời để chào Thầy và chào các bạn. Cũng y bài bản cũ trong những kỳ Đại Hội đã qua, không khác hơn chút nào. Nhưng lần này có thêm một câu rao hàng rất hấp dẫn: "anh xin thay mặt cho những bạn đạo tỉnh thức, không u mê, không mù quáng, biết liêm sĩ, có suy tư và sẵn sàng chết cho những suy tư của mình". Xong, anh rút trong túi ra một xấp giấy nhưng may quá chỉ có hai tờ, nếu không thì chắc chắn sự thanh tịnh của bạn đạo sẽ bị anh cướp mất. Nội dung xin các bạn đón nghe bằng. Tay anh run giật mạnh giống như người đang lên cơn phong sù. Anh nường mắt nhìn tờ giấy như quá xúc động đến lóa mắt không còn nhìn được chữ. Anh Minh thương tình hỏi cho anh mượn cái kiếng, nhưng anh từ chối. Bắt đầu anh chân tình cảm ơn BTC cũng như quý bạn đạo đã tổ chức KSC, nói lên được tình yêu thương thấm thiết của đồng đạo. Theo tôi chỗ này anh không dưng mảnh nói lên sự

thật. Anh phải nói thật là cảm ơn bạn đạo cũng như BTC đã tạo được dịp cho anh thực hiện mưu đồ tư lợi của cá nhân anh và cái nhóm người mà anh đại diện. Thiên tài Khoa Học Einstein là người bị anh khai mỏ, mở miệng đầu tiên. Kế tiếp còn đâu chừng 4 ông nữa cũng bị anh lợi dụng đem lên diễn đàn để làm chứng. Tất cả những vị này đều cùng một quan điểm, chấp nhận Phật Giáo là một tôn giáo của vũ trụ, Đạo hoàn hảo nhất trên thế giới. Anh nhắc đến sự thành công của Pháp Thiên ở thời kỳ khai phá của Đức Tổ Sư. Qua đến thời kỳ hoàng pháp của Đức Thầy, Pháp Lý Vô Vi bắt đầu tan rã. Anh nhấn mạnh từ Mỹ qua Canada rồi đến Úc. Anh lập đi lập lại hai lần chữ tại sao? tại sao? Và anh tự trả lời. "Vì Thầy thiếu nhân cách. Vì Thầy.." xin lỗi câu sau này không đáng cho tôi để vào đây. Anh đã dùng văn ngôn không đáng ở nơi miệng một người trí thức khoa bảng như anh, và càng không đáng ở nơi một người tu Thiên theo PLVVKHHBPP. BTC. Các bạn đã lên ngăn anh lại, yêu cầu anh về chỗ ngồi, giữ trật tự. Anh hung hăng chửi mắng chúng tôi là hèn hạ, không đúng tâm như Thầy, bằng lòng ngồi yên nghe anh xéo xắt. Các bạn chắc hẳn không quên được một lá thư trong dĩ vãng của một anh bạn đạo đã mạt sát Thầy thậm tệ. Thầy vẫn công bố và không hề hoàn trả đương sự một lời xấu xa nào. Có ông Thầy nào ở hiện tại đã hành xử nhân ái như Thầy của chúng ta. Còn về chuyện ngồi yên lắng nghe Anh Cương dạy dỗ thì hầu như cứ đến Úc Châu là có cái màn này xảy ra.

Học trò tuổi đời chỉ đáng con cháu, dùng lời lẽ thô bỉ mạt sát một Ông Thầy tuổi hạc đã cao thì lại có nhân cách. Tôi nghĩ tội nghiệp cho những "người bạn tỉnh thức, không u mê, biết suy tư, có liêm sỉ" của anh Cương. Giờ này chắc họ tức tối lắm vì đã đặt niềm tin và giao nhiệm vụ không đúng người. Người tỉnh thức mà lại giao tiếng nói cho một người thần kinh bất ổn, tay chân run giật như kẻ chưa tỉnh ngủ. Thiệt là oái oăm. Ở thế giới tự do văn minh này, mọi người có quyền thực hiện tất cả mọi điều mình thích miễn là điều mình làm không phương hại đến trật tự an toàn của người khác. Và mình cũng không có quyền ép buộc người khác biểu đồng tình với mình. Khi anh đã trở lại chỗ ngồi, Thầy đã ôn tồn nói với anh:

Có sức có hơi thì muốn chửi ai cứ chửi. Chế độ tự do này muốn chửi ai cứ chửi nhưng hậu quả là một chuyện. Cho nên mình nói mình là người trí thức biết Trời, biết Phật mà lại chửi Trời, chửi Phật. Trời Phật đâu có bị hại. Chính mình hao hơi tổn tiếng, cho nên bạn đạo không muốn anh bị nạn, không muốn anh bị tổn thương, bạn đạo vẫn quý trọng anh, ngăn không cho anh nói những lời vô lý. Anh là người trí thức đã học qua Quốc Gia Hành Chánh chứ không phải tầm thường. Trật tự trong óc không có làm sao người ta mến thương mình được. Bạn đạo thương anh mới nói như vậy còn bạn đạo ghét anh thầy kệ anh muốn chửi ai chửi. Tui đâu có nói gì nhưng mà anh càng nói càng sân, người ta sợ anh bị mang bệnh, bệnh tâm trí là bệnh khổ lắm đó.

Kế tiếp anh Vũ Quang Minh đã nhắc lại lời của một đồng đạo nổi tiếng của chúng ta đã qua đời là anh Nguyễn Phương Yên. Anh Minh đã khẳng định anh Yên trước khi chết có nói với anh hai điều. Điều một, anh Yên nói bạn đạo vì không biết chữ nếu biết sẽ không dám đi ngang với Đức Thầy mà phải đi sau ba bước. Điều thứ hai, anh Yên nói bạn đạo Mel nếu để cho anh Cương, chị Tranh dẫn dắt cũng như bạn đạo Sydney nếu được anh Bùi Đông Phương cầm đầu thì hỏng bét.

Thầy kết thúc buổi khai mạc với những lời như sau: Hôm nay có chuyện hay, có người chúng ta thấy nó xấu mà nó không chịu nhận nó xấu, nó chận, nó lấy cái bình phong che cái xấu. Còn có người tốt, trong bạn đạo đây chúng ta cũng lợi dụng. Thiếu thành thật với chính mình, cần sự thành thật với chính mình, im để tu. Trời đất đã cấu tạo chúng ta ra hỗ trợ hàng ngày, hàng giờ hàng phút, không nên phí phạm nguyên năng của trời đất. Điều đó là cần thiết, làm sai phải nhận sai, sửa sai mới tiến, làm sai không nhận sai còn muốn đổ trút trên đầu người ta. Tu để tiến chứ không phải tu để sân và tu để lùi. Sân tức là lùi rồi.

Chương trình còn 15 phút, anh Minh mời các bạn mới tu có chuyện cần hỏi Thầy cứ lên trình bày. Chị Minh Tâm dơ tay xin phát biểu. Chị vừa nói vừa khóc nức nở kéo theo những dòng nước mắt của bạn đạo hiện diện. Chị thưa, lần trước ở Mỹ Thầy đã nói đó là KSC cuối cùng, Thầy không còn sức khỏe để tổ chức nhiều khoá học nữa. Thế tại sao lần này Thầy phá lệ, vì thương bạn đạo Úc Châu tu hành trì trệ hay vì Thầy nói nếu có tâm Thầy sẽ cho thêm. Xin Thầy cho biết tình hình tu tập của bạn đạo Úc Châu. Thầy nói: Tôi thấy bạn đạo Úc châu nhiều tà ý ô trược xâm chiếm trong óc, tui thương nên tui dẫn thân đến chung vui với các bạn ba đêm, mong giải một phần nào cho các bạn. Vì đó ở đây mới có KSC, thay vì bên Mỹ yêu cầu nhưng tôi không chấp nhận. Họ tu không ra gì mà muốn làm cha người ta, đủ chuyện hù hiếp người ta không và tham dâm đủ

chuyện,cái đó xấu hổ vô cùng.Tôi tới đây để phân giải và đem từ trường tốt cho các bạn trong ba đêm chung sống hoà bình này.Chị hỏi thêm về ý nghĩa tại sao Thầy đặt tên KSC này là Chung Thiên Tự Thức,có phải cùng thiên với nhau nhưng chỉ một số ít người tự thức.Thầy trả lời,chung thiên tự thức là nó cố gắng tu,nó không có tạo,nó không tu mà nó tạo nó nói tu,nó lường gạt người ta để làm lợi cho nó,điều đó bạn đạo Vô Vi có ngu mấy cũng không chấp nhận.Cho nên tới đây,tui tới đây có âm thanh tui và chung vui với các bạn,những điều gì thắc mắc các bạn sẽ được cởi mở trong từ quang sẵn có của các bạn.

Anh Minh tiếp tục mời các bạn mới tu có điều chi thắc mắc cứ mạnh dạn lên hỏi Thầy.Anh Ân,Trưởng Ban Trật Tự xin nhắc nhở các bạn phải cố gắng giữ thanh tịnh.Theo anh,dù có ai đó,vì chuyện gì đó mà chữ Thầy có xấu xa cỡ nào,các bạn cũng phải giữ thanh tịnh,để nhận được bài học tốt.Bài học của anh Ân kỳ này là các bạn rối loạn quá,anh không hành xử được quyền năng của anh đúng mức.Tại anh thanh tịnh không đúng lúc.Lúc cháy nhà mà nhắm mắt niệm phật thì ra đường ngũ là cái chắc.Tiếp theo anh Tân ở Mel dơ tay xin được hỏi.Anh Minh trao micro cho anh Tân kèm theo một câu nói giỡn,tui mời bạn đạo mới tu,anh tu lâu rồi sao anh nói anh mới tu,nhiều đó đủ biết anh tạo rồi.Anh Tân cười cười đáp lễ,thưa anh trong một kiếp người tu trước mà về sau,tu sau mà về trước đó là chuyện thường.Dạ kính thưa Thầy,theo con thấy hỏi nào tới giờ chúng ta tổ chức KSC chỉ một chiều thôi,chúng ta sống trong tình thương bao la của Thầy,của bạn đạo,chúng ta chan hòa tình thương đó.Và chúng ta chưa hề sống trong sự kích động và phản động.Hôm nay anh Cương đã đưa đến sự kích động,thì chúng ta là người tu Vô Vi,chúng ta phải có can đảm chấp nhận như Đức Thầy đã chấp nhận,thì tôi nói thẳng.Xin lỗi BTC hỏi này tui có nặng lời đã nói BTC hèn hạ bởi vì khi đã cho anh Cương phát biểu thì không được quyền rút máy micro, chúng ta phải đương đầu với sự kích động và phản động.Nếu anh Cương có trái thì với tình thương của Đức Thầy,Đức thầy hóa giải cho anh Cương.Nếu anh Cương nói đúng thì Đức Thầy cũng can đảm chấp nhận,đó mới là tinh thần học hỏi của người VV,với tinh thần Bi Trí Dũng tràn đầy.Tôi mong rằng trong những ngày sống chung như thế này,chúng ta phải có thái độ như vậy thì chúng ta mới tiến hóa.Học hỏi tiến hóa trong tình thương thật sự, trong xây dựng thật sự,chứ không phải kích bác mà mưu đồ riêng cho cá nhân mình.Các bạn cũng đừng cười anh Cương cầm giấy bởi vì với cái trí phàm của anh Cương,anh không thể nói được cái điều gì mà anh thao thức.Ảnh run rẩy như vậy có lẽ vì ảnh xúc động.Chúng ta phải để ảnh bộc lộ tất cả những gì ảnh muốn nói,có bộc lộ như vậy chúng ta mới biết được ảnh sai chỗ nào,ảnh đúng chỗ nào,như vậy chúng ta mới giải tỏa được.Cũng xin nói rõ,Anh Tân cùng ở một tiểu bang Mel với anh Cương,không biết anh Tân có nằm trong nhóm bạn đạo tinh thức,có liêm sĩ,biết suy tư và dám chết cho những suy tư của mình hay không.Và vì có lẽ đại giao đại trí của mình cho anh Cương nên giờ anh cũng đành hùa theo anh Cương chữ BTC là hèn hạ,đã ngăn cản không cho anh Cương chữ Thầy tiếp.

Anh Minh cho biết cách đây trên 10 năm,lúc anh tổ chức Đại Hội Úc Châu tại Newcastle,anh Cương lên phát biểu đã nói y chang những điều đó.Trãi qua mười mấy năm bây giờ đã là năm 2000,anh Cương cũng nói từng đó chuyện.Anh Minh đã hiểu quá rõ anh Cương nên anh không thể xếp chương trình đẢa anh Cương ra ngay ngày đầu khai mạc được.Việc làm nào cũng phải có trật tự,hơn nữa mình là người tu Vô Vi.Hành xử phải có lễ độ.Nếu anh Cương tôn trọng Thầy,tôn trọng bạn đạo,dùng lời lẽ lễ phép để trình bày thì bạn đạo cũng không hẹp hòi hay hèn hạ mà ngăn cản anh phát biểu.

Anh Kiệt một trong ba vị từ tiểu bang Tây Úc xa xôi về tham dự đã góp ý như sau:Thầy đã đặt tên cho khóa cái tên Chung Thiên Tự Thức thì chúng ta nên tự thức để biết mình trước đã.Thầy là người dân chủ,sự phát biểu của mọi anh em,Thầy sẽ chấp nhận tất cả.Theo anh chúng ta nên tôn trọng Thầy,tôn trọng bạn đạo,phát biểu trong vòng trật tự,lễ độ thì sẽ không ai ngăn cản chúng ta.Như vậy chúng ta sẽ nói được hết những ý kiến của chúng ta.Anh cũng lưu ý thêm chúng ta nên học hỏi về tâm linh hơn là chỉ trích cá nhân trong những ngày Chung Sống.

Chỉ còn hai phút phù du,anh Hội Trưởng trẻ tuổi mà tài cao của chúng tôi xin lên phát biểu.Anh nói cách đây 10 năm,anh còn ở tuổi thiếu niên còn nhiều động loạn.Anh muốn đi tìm một con đường tâm linh để giải thoát.Anh gặp được Thầy sau một thời gian tu tập,Thầy nói với anh một câu,tại tu VV này là tại tu côn.Tự nhiên anh thức,anh đánh lễ Thầy trong tâm.Anh nghĩ là Thầy đã nhìn thấu anh nên anh đã cố gắng tu tập để ngày hôm nay anh được đứng trước mặt Thầy.Thầy cũng thường nói,VV là đa dạng nên hôm nay anh rất xúc

động về hạnh từ bi của Thầy.Sau cùng anh cảm ơn Thầy đã không quên nhọc mệt tuổi già,đến với bạn đạo Úc Châu trong KSC này.Nói xong anh đi thẳng lên sân khấu để đìu Thầy đứng dậy ra về.

Buổi khai mạc chấm dứt nhưng cơn bàng hoàng xúc động vẫn còn in đậm dấu trong lòng bạn đạo.Nhớ lại cũng trong Đại Hội Úc Châu năm 97,anh Cương lên phát biểu.Sau khi đọc năm bảy tờ giấy kể lễ sự tu tập thành đạt của Đức Phật Thích Ca,điều mà không kể là Phật tử,ngay cả tín đồ các tôn giáo khác không nhiều thì ít cũng biết được đôi chút.Anh cũng vẫn một luận điệu cũ,chỉ trích Thầy không giữ giới luật giống như kinh sách của Phật Giáo đã truyền tụng.Không phát triển VV đúng theo tinh thần từ bi của Đức Phật vân vân và vân vân..Lần đầu tiên trong đời tôi,tôi ngạc nhiên đến sửng sồ.Trước khi vào VV,tôi cũng đã từng sinh hoạt hội đoàn nhà thờ.Cũng không phải không có chuyện bất đồng chính kiến giữa các hội viên hoặc Ông Cha và con chiên.Nhưng chưa có một tín đồ nào hỗn xược,vô lễ như anh Cương.Anh đặt câu hỏi,tại sao,tại sao? Vô Vi càng ngày càng có nhiều bạn đạo bỏ Pháp môn,(như anh là một)bi đát,lụn bại như hiện nay.Không bi đát lụn bại sao được nếu đệ tử Vô Vi toàn giống như anh.Cũng may người như anh chỉ đếm trên đầu ngón tay chứ không phải tràn lan từ Mỹ qua Canada rồi đến Úc như anh đã nói.Anh hồ đồ không cần trọng lời nói.Một việc to lớn vĩ đại như vậy mà không cân nhắc,hậu quả thật khó lường.Hậu quả về mặt thiêng liêng ra sao chúng ta khó đoán.Nhưng trước nhất từ rày đến sau,tôi khuyên anh không nên đi dự bất cứ một Đại Hội Vô Vi nào nữa.Nhất là các ĐH tổ chức bên Mỹ hay Canada.Bà con chắc chắn sẽ xin anh một câu trả lời về những gì mà anh đã tuyên bố.

Thầy ra về,chúng tôi ngồi lại xem Bác Tấn biểu diễn múa côn và luyện thể lực.Đêm xuống từ lâu,ngoài trời không một ánh sao,bóng tối trùm lấp tất cả.Ghê sợ nhất là bóng đêm,ẩn chứa toàn là yêu tinh ma quái sẵn sàng hãm hại con người.Nhưng may quá chúng ta có Pháp,có Thầy.Chúng ta đã trưởng thành nhờ thực hành đúng đắn Pháp môn.Người trưởng thành không hề sợ ma quỷ.Chỉ có những đứa con nít mới bị ma quỷ nó hù.

Buổi sáng thứ bảy,22-04-2000 chúng tôi đã thảo luận về Thiền Viện Quốc Tế và Làng Vô Vi.Anh Khuu Cang điều khiển chương trình.Anh đã kể rõ nguồn gốc phát sinh miếng đất của bạn đạo Úc Châu tại Tolga như sau:

Cách đây độ ba năm,chị Phương đi cùng chị Phẫm lên Cairns trở về,chị cho biết Thầy đã chọn một miếng đất để lập TV.Nếu Úc Châu không mua Thầy sẽ kêu gọi bạn đạo thế giới mua miếng đất đó.Chị P đã đặt cọc mua miếng đất vì sợ mất mặt với bạn đạo thế giới.Sau đó để có thể phát triển rộng rãi hơn,bạn đạo Úc Châu đã góp tiền mua thêm một miếng đất kế miếng đất của anh chị P.Chương trình được đặt ra,chị Tranh với chức vụ Tổng Hội Trưởng Liên Bang Úc Châu đã long trọng cam kết trong Đại Hội Úc Châu năm 97,sẽ dốc toàn tâm toàn lực để hoàn thành Thiền Viện như Thầy và các bạn mong muốn.Trải qua mấy năm,miếng đất vẫn nguyên hình,chưa có một thay đổi xây dựng nào trụ hình trên đó.Thầy có đôi lần nhắc nhở nhưng vẫn không đi đến đâu.Có lẽ vì không thể trồng cây ở THLBUC nên Thầy đã mua một miếng đất rộng hơn 30 mẫu cũng ở trên Cairns,dự định xây TVQT và Làng VV.Kế hoạch lần này được giao cho một Ủy Ban 4 người.Trước nhất Ủy Ban này đã xin chánh phủ mở một Hội Từ Thiện.HTT này sẽ là đại diện cho Hội VV Úc Châu đứng ra xây dựng TVQT và Làng VV.Vấn đề được đặt ra bây giờ,nhu cầu của chúng ta có cần đến hai TV hay không?Anh Kiệt là người đầu tiên lên phát biểu.Anh trình bày như sau:Sự thật là Thầy đã cùng anh đi tìm rất nhiều miếng đất trên Cairns để lập TVQT.Bởi vì hai miếng đất trên Tolga đã không được giấy phép xây dựng một cơ sở công cộng,chỉ xây được nhà ở của tư nhân.Trong khi đó Thầy thì muốn xây một TVQT,đáp ứng nhu cầu cho tất cả bạn đạo khắp năm châu chứ không riêng gì Úc Châu.Cùng lúc đó anh Ngẫu đã mua được miếng đất bây giờ.Anh muốn lập một cơ sở tư nhân và sẽ dành một phần đất để lập TVQT,không cần sự đóng góp của bạn đạo.Nhưng nghề nghiệp của anh không dính liền với đất đai nên kế hoạch của anh bất thành và anh đã đề nghị xin Thầy mua lại miếng đất của anh.Anh Kiệt nói như vậy để trả lời cho dư luận là Thầy vì tình riêng với anh Ngẫu nên đã thay đổi ý kiến lúc đầu.Anh cũng kêu gọi sự đồng tâm hiệp lực của bạn đạo,xin hãy dẹp bỏ những tị hiềm nhỏ nhoi vì đại sự chung.Một cơ đồ tâm linh lớn lao như vậy là một vui mừng và hãnh diện cho bạn đạo Úc Châu.Chúng ta đã vay pháp,giờ đây chúng ta phải trả pháp bằng cách chung sức xây dựng một gia tài tâm linh truyền tụng cho con cháu sau này.

Sau anh Kiệt, đến anh Cường lên ý kiến. Anh nói nhiều lắm toàn là những ý kiến chỉ trích Thầy, chỉ trích lung tung không ăn nhập gì đến vấn đề đang được bàn cãi. Các bạn nên nghe bằng sẽ thấu đáo hơn. Ở đây tôi không đủ giấy để ghi lại những điều bông lơn đó. Anh Trường là một thành viên trong Hội Từ Thiện, anh cho biết việc làm của Hội hợp pháp, hợp hiến. Chánh phủ Úc Châu kiểm soát thật gắt gao tất cả những khoản tiền của bạn đạo gửi đến cũng như số tiền đó sẽ được chi dụng như thế nào, thiếu 5 cent cũng không được. Số tiền của bạn đạo gửi tới sẽ được ghi biên lai rõ ràng và tên tuổi của các bạn sẽ được ghi vào sổ vàng của TV. Anh cũng nhấn mạnh số tiền bạn đạo gửi đến sẽ chỉ xữ dụng để xây dựng TV mà thôi. Phần tiền tiêu vật bên ngoài các anh chị đã dùng tiền túi của mình để trang trải. Sỡ dĩ anh phải dài dòng như vậy là vì anh muốn cho bạn đạo hiểu rõ bất cứ lúc nào Thầy cần biết sổ sách là các anh chị sẽ trình ngay rõ ràng rành mạch. Trong Đại Hội Duyên Lành, Hội đã có trình bày kế hoạch xây dựng đầy đủ hình ảnh, thật quy mô. Vì Thầy muốn lưu lại hậu thế một TV đúng mức, đúng nghĩa. Thầy từng nói trong băng, TV Vĩ Kiên, TV Hai Không đều chưa đúng tiêu chuẩn TV. Đây mới đúng tiêu chuẩn, có cơ sở tu học, có cán bộ để hướng dẫn cho những người mới tu, có trung tâm dưỡng sinh, có cơ sở du lịch cho khách đến tham quan. Diển tiến xây dựng bây giờ đã được giấy phép tổng quát, chỉ cần một vài chi tiết nhỏ như nước phẩy từ toilet ra là Hội sẽ bắt tay ngay. Chúng tôi sẽ bắt đầu xây Đại Giảng Đường, sau đó mới bàn đến các unit của bạn đạo đặt mua. Các unit bây giờ cũng đã khóa sổ vì số đất chỉ có giới hạn. Còn về tiền bạc chúng tôi đã có sẵn, chỉ chờ hoàn tất giấy phép là tiến hành. Chúng tôi biết việc làm của chúng tôi bị rất nhiều tiếng xấu, thị phi. Chúng tôi không ngại. Anh nhấn mạnh, chúng tôi cứ niệm Phật đi tới thôi, đây là chỉ thị của Thầy, là ao ước chót của Thầy muốn để lại cho hậu thế. Anh cũng cho biết, thật bất ngờ vào giờ chót đã có nhiều quý nhân trên thế giới sẵn sàng bỏ tiền ra cho Thầy để xây cái Đại Giảng Đường trên một triệu Mỹ Kim. Anh xin các bạn yên tâm.

Cuối cùng bạn đạo đã đồng ý chỉ có một Thiên Viện Quốc Tế, do Hội Từ Thiện Charitable Trust trách nhiệm xây dựng trên Cairns mà thôi.

Kế tiếp chúng tôi bàn đến vấn đề Cơ Cấu Tổng Hội Vô Vi Úc Châu. Vô Vi Úc Châu gồm có 5 Tiểu Bang. Tổng Hội Vô Vi Úc Châu sẽ thay mặt bạn đạo ở 5 Tiểu Bang để làm việc với bạn đạo thế giới. Trên tinh thần đó THVVUC đã được thành lập trong nhiều năm qua. Lần bầu cử sau cùng là ngày 25 tháng 1 năm 1997 tại Đại Hội Úc Châu. Ban Chấp Hành gồm có chị Phạm thị Tranh, Tổng Hội Trưởng, anh Bùi Đông Phương, Phó. Anh Trần Hải Tân là Tổng Thư Ký và thư quỹ là anh Lầu Hữu. Nhiệm kỳ hai năm đã qua, thêm gần hai năm nữa mà BCH cũ không tổ chức lại một Đại Hội để bầu một BCH mới. Anh Cang dẫn chương trình đã nói như sau:

Nhiệm kỳ đã qua gần hai năm, trên nguyên tắc, chị Hội Trưởng có bổn phận phải tổ chức để bầu lại. Tôi có nhắc nhở chị HT, nhưng rất tiếc vì lý do này lý do nọ, chị đã không làm. Thành ra trong gần hai năm chúng ta ở trong tình trạng không có BCH Tổng Hội. Theo pháp lý, nếu mãn nhiệm kỳ mà BCH không tổ chức bầu cử lại thì đó là lỗi của BCH. Ở đây chúng ta là Vô Vi làm việc với tinh thần tự nguyện, tự giác. Mặc dầu được bầu ra nhưng làm hay không làm vẫn không có một chế tài nào hết. Thành ra xây đến một tình trạng, có tổ chức nhưng tinh thần làm việc lại dựa trên sự tự giác. Một cái cố định dựa trên một cái bất định nên chúng ta đã không thành công. Vô vi dựa trên tinh thần đó đưa đến chuyện anh em bầu ra người đại diện nhưng vui thì làm, không vui thì miễn làm.

Có tổ chức mà thành ra vô tổ chức. Anh Cang cũng đề cập đến những trở ngại vì cách nhau quá xa. Tổng Hội chỉ có thể liên lạc với các Hội Tiểu Bang qua điện thoại, khó thể gặp mặt vì sinh kế, vì bận bịu gia đình. Có những chuyện TH điều hành không được. Nếu có một cá nhân nào nằm trong BCHTH có tinh thần phục vụ thì rất tốt, ngược lại là một trở ngại rất lớn cho bạn đạo. Anh Cang có đề nghị nên dẹp bỏ Tổng Hội mà chỉ có Hội Vô Vi Úc Châu từng Tiểu Bang mà thôi.

Hàng tuần chúng ta gặp gỡ nhau, thấu hiểu nhau. Nếu có công chuyện gì cần thiết chúng ta sẽ bầu ra một Ban Đại Diện làm thay cho bạn đạo một công chuyện đó thôi, hết chuyện coi như giải tán. Để khỏi có một cơ sở pháp lý làm vướng bận tiến trình hoạt động của anh em bạn đạo Úc Châu mình.

Anh Cang vừa dứt lời, anh Tân xin ý kiến. Anh đồng ý phân nửa lời anh Cang. Đoạn cuối anh không đồng ý dẹp bỏ TH. Nếu 5 vị HT Tiểu Bang bất đồng ý kiến thì lấy ai giải quyết, rồi ai sẽ là người đại diện đứng

ra tiếp xúc với chánh quyền mỗi khi có việc cần làm. Chúng ta phải có một Tổng Hội. Như anh Cang đã nói, từ nào tới giờ chúng ta làm việc theo phương thức tự giác, nhưng anh quên là còn có luật nhân quả không bỏ sót một ai. Điều quan trọng là chúng ta phải bầu đúng cử xứng và người được bầu sẽ chịu trách nhiệm.

Kế đến là phần góp ý của anh Kiệt. Sau khi nhắc lại lớp lang những sự việc mà anh Cang đã hiểu không đúng về hội Vô Vi Tây Úc, anh Kiệt kết luận vẫn đồng ý với anh Cang dẹp bỏ BCH Tổng Hội Vô Vi Úc Châu. Anh đồng ý năm vị Hội Trưởng ở năm Tiểu Bang sẽ là một Ủy Ban Liên Hội ngồi lại bầu ra một vị đại diện chịu trách nhiệm cho Vô Vi Úc Châu.

Anh Cương không đồng ý dẹp bỏ BCH THVV Úc Châu. Anh quy trách nhiệm cho bạn đạo tại sao không tỏ rõ thái độ phản đối khi BCH THVV Úc Châu đã lãng quên phần nhiệm của mình. Anh nói chưa có 1 lá thư nào gửi đến THVV để phản đối. Nếu gửi thư không được thì mình có thể tổ chức biểu tình. Từ hôm qua đến nay, anh Cương quanh co dữ lắm. Để bình vực cho một cái lý nào anh cảm thấy không vững, anh thường viện dẫn câu "mình là người tu mà" rồi anh kêu gọi sự thương yêu, tha thứ của bạn đạo. Còn lý nào anh cảm thấy "rục rục" luôn, anh mặt sát chúng tôi nào là hèn hạ, nào là thú vật.

Các bạn nên order bộ băng vừa video, vừa cassette của KSC này để xem và nghe cho rõ. Sự thật mình tu đúng đắn cũng chắc cần nghe hay xem gì những chuyện tầm phào này nhưng thay vì xem băng cải lương Lan và Diệp hay Thuyền Ra Cửa Biển, xem băng này vừa được giải trí vừa được học hỏi. Học cái cách quấy đuôi, đẩy chết của một con cá vì ý mình khôn ngoan đã từ bỏ nguồn nước, thoát ly nguồn gốc, nhảy lên bờ nằm phơi dưới nắng mà cứ tưởng là hào quang của chính mình phát ra. Thật là tội nghiệp.

Cứ sau mỗi lần anh Cương bị "lật tẩy" thì y như là anh Tân lên "châm vốn" ngay. Anh Tân ra cái điều khách quan, khuyên bảo anh Cương không nên bênh vực chị Tranh, bởi vì Chị Tranh là phu nhân của anh Cương. Theo anh Tân vấn đề này nên để người khác có ý kiến. Trước khi Di Bình Sydney lên phát biểu, anh Lê Mel xin được nói ngắn gọn:

Thưa tất cả các bạn đạo, như chúng ta đều biết, anh Cương 15 năm nay ảnh đã đá đổ băng sách của Thầy, ảnh không có gia nhập vào nhóm Vô Vi. Mười lăm năm nay mỗi lần anh lên Thiền Đường anh đều đá đổ cái đám Vô Vi, anh sợ cái đám Vô Vi này theo Ông Thầy Tám là sụp xuống hầm, anh tội nghiệp cho chúng tôi nên anh nắm tay lại. Rất tiếc cũng nhờ ơn Trên, cái nhóm Vô Vi vẫn còn tồn tại đến ngày nay và đang phát triển. Thì cuộc họp này anh lấy tư cách là một bạn đạo VV hay là một người ngoài xin vào đây để làm cái gì tôi không được biết. Ở đây nếu muốn nói tình hay nói lý, cái gì cũng được. Một hội đoàn đã mãn nhiệm kỳ mà bà con không tín nhiệm nữa thì mình cũng mô phạm mình lui về. Chứ làm việc Đạo đâu có lương tiền hay danh vọng địa vị cái gì. Hơn nữa anh cũng không phải là những người đó, chuyện này lại là chuyện chung chứ đâu phải chuyện riêng của anh với một nhóm người đâu.

Anh Lê là bạn đạo cùng một tiểu bang, cùng sinh hoạt một Thiền Đường với anh Cương nên anh Lê rất rành về thái độ của anh Cương đối với Thầy, với bạn đạo và với Vô Vi. Cuộc thảo luận đến đây cho chúng ta một cái nhìn sáng sủa hơn về cái nhóm người mà anh Cương đại diện khi đi dự KSC.

Di Bình là một bạn đạo cao tuổi. Thường khi sinh hoạt mục Bé Tám ở Thiền Đường, Di có nhiều ý kiến rất minh triết. Người cao tuổi dĩ nhiên kinh nghiệm nhiều, sự phán đoán ít khi lệch lạc. Chúng ta thử nghe ý kiến của Di như sau: Tui năm nay đã 70 tuổi, tuổi đời đã cao, tuổi Đạo thì còn rất trẻ và sự hiểu biết thì rất nông cạn, nhiều vấn đề tôi không được rõ. Tôi không đồng ý cậu Cang gọi bạn đạo chúng ta ở đây là một Quốc Hội. Chúng ta là bạn đạo cùng chung một lý tưởng, cùng chung một nguyện vọng. Theo sự hướng dẫn của Thầy chúng ta phải biết tha thứ và thương yêu, mà muốn tha thứ và thương yêu thì phải có đạo đức cao thượng. Lúc trước tôi chưa hiểu tại sao THVV đã quá nhiệm kỳ mà không bầu lại, tôi cũng không đồng ý nhưng bây giờ nghe cậu Cương trình bày, tôi rất thông cảm. Vì nghe nói hình như chị Tranh làm việc có rất nhiều bạn đạo ủng hộ. Tôi cũng có ấn tượng tốt về chị Tranh. Khi đi dự Đại Hội Tịnh Khẩu ở Mel, tôi thấy chị Tranh làm việc rất có khí phách, có nghị lực, rất giỏi, tôi rất khâm phục, và bây giờ tôi rất đồng tình, mình là bạn đạo phải tha thứ cho nhau. Hai bên chúng ta thiếu sự hiểu biết, thôi thì mình tha thứ cho nhau đi để đừng sút mẻ, rồi đến kỳ Đại Hội mình ngồi lại tìm hiểu nhau. Còn về các vị trong Hội Từ Thiện, tiêu biểu như Anh Trưởng, anh nói việc làm của Hội bị nhiều thị phi nhưng anh nhất quyết dừng cầm đi tới, anh không chùng bước, tôi cũng rất khâm phục.

Dì Bình phân tách thật chi ly và đúng đắn. Cá nhân tôi cũng như bạn đạo đâu có phê chị Tranh là người đỡ đầu. Vấn đề ở đây không phải là giỏi hay dở mà là nguyên tắc làm việc. Buồn cười một điều, anh Cương là cán bộ Quốc Gia Hành Chánh, anh Tân tốt nghiệp Chính Trị Kinh Doanh mà nói chuyện giống như những người vô học. Hoặc nếu có học thì cũng sẽ là những người tham quyền cố vị. Làm lãnh đạo thì hại dân, hại nước. Làm lính quèn thì sẵn sàng buông súng đầu hàng kẻ thù để rồi sau đó xin tha thứ. Áp dụng quân luật là chỉ có bắn bỏ chứ còn đâu để kêu nài van xin tha thứ.

Cuối cùng Anh Cang đã đúc kết cuộc thảo luận bằng cách giơ tay biểu quyết. **Đa số bạn đạo đã đồng ý dẹp bỏ BCHTHVV Úc Châu cũ.**

Ngày hôm sau chúng tôi đã bàn về miếng đất của bạn đạo Úc Châu và bạn đạo khắp nơi trên thế giới đã đóng góp mua để xây TVQT tại Tolga. Một năm trước Thầy đã có 1 lá thư yêu cầu chị Tranh hội ý bạn đạo bán miếng đất Đũa số tiền đó qua cho Hội Từ Thiện để xây dựng Thiền Viện mới trên miếng đất của Thầy. Chị Tranh im hơi lặng tiếng không hề hồi ý kiến bạn đạo như thế nào. Bây giờ có đồng đũ bạn đạo, chúng tôi đề nghị giơ tay biểu quyết, bán hay không bán. Vì đụng đến vấn đề tiền bạc nên bạn đạo đã thảo luận sôi nổi hơn ngày hôm qua khi bàn về TVQT và Cơ Cấu THVV.

Trước hết anh Cang cho biết ở thời gian đầu tiên, với cương vị là một Giám Sát Viên Tài Chánh của Quỹ TVQT, anh đã phản đối cách chi dụng đồng tiền của bạn đạo không đúng mục đích yêu cầu. Mặc dầu anh rất thông cảm anh chị Phương khi mới dọn đến Cairns, nhà cửa ọp ẹp quá, đồng trống hiu quạnh nhưng anh không đồng ý anh chị P. đã dùng tiền của bạn đạo đóng góp vào để mua miếng đất TV mà lại đi sắm sửa trang bị TiVi, tủ lạnh.. cho căn nhà của anh chị. Sau đó để phản đối cách làm việc tự ý đó, anh đã từ chức. Từ đó đến nay anh không hề biết gì về tài chánh dính líu đến TVQT ở Tolga. Đến đây anh Ngẫu lên phản đối anh Cang. Theo anh Ngẫu, anh Cang đã nói quá, bằng chứng là hôm Tết nhóm của anh gồm mười mấy người có lên Tolga thăm anh chị P, thì thấy cái bếp nấu đã quá cũ nên nhóm của anh có mua cho anh chị P một cái bếp mới. Anh Cang trả lời anh Ngẫu. Tôi chưa nói hết ý. Ý của tôi muốn trình bày để quý vị rõ ràng ở chỗ, bạn đạo gửi tiền cho Úc Châu xây TV chứ không phải như bây giờ Chị Tranh tuyên bố qua Easter sẽ khởi xây một cái nhà 4 phòng ngủ. Mình xin giấy phép không được thì mình ngưng chứ tại sao lại lén lút xây dựng cái gọi là Trung Tâm Sức Khỏe và Tâm Linh. Trật cái mục đích của bạn đạo lúc ban đầu. Anh Cang cho một thí dụ, các bạn cầm 100 đồng định đến siêu thị để mua một cái radio. Dọc đường gặp cà rem cũng ăn, gặp cái gì cũng mua, khi đến siêu thị chỉ còn 20 đồng thì làm sao mua được cái radio. Các bạn còn đang thảo luận sôi nổi, bỗng anh Tân ra đề nghị anh sẽ mua miếng đất. Đề nghị của anh thật ngoài dự tưởng của bạn đạo. Anh long trọng cam kết sẽ hoàn tiền lại cho các bạn nào đã đóng góp tiền cho TVQT Tolga. Bạn nào muốn lấy tiền lại phải có một cái thư kèm biên lai. Đến đây vấn đề gặp phải một khó khăn thật quan trọng. Nhiều bạn trong đó có anh Đức, Hội Trưởng Hội VV Perth xin giải quyết số tiền mà năm 98 anh và các bạn thế giới đã ủng hộ TVQT tại nhà anh chị Phương mà không nhận biên lai. Trong đó Thầy có cho 200 đồng. Anh Cang cho biết Dì Ba ở Sydney là người giữ sổ sách tiền bạc đóng góp của bạn đạo. Anh Kiệt kết luận, nếu mua bán thì mọi thủ tục phải thực hành nghiêm chỉnh, rồi sau đó chuyện hồi tiền lại sẽ tính sau. Chúng ta nên chuyển nhượng quyền đại diện cho Ủy Ban Quốc Tế để giao dịch mua bán với anh Tân. Anh Tân nói xong xách valy ra về hồi nào cũng không ai hay. Kết cuộc miếng đất thì anh Tân mua phân nửa, anh Cương mua phân nửa. Nhưng hai anh chỉ nói miệng chứ chưa ai ký kết một hợp đồng mua bán chính thức nào. Chúng tôi lấy chữ ký của bạn đạo hiện diện và một số bạn đạo vắng mặt có lời ỹ thác, chấp thuận giao quyền đại diện cho Hội Từ Thiện Charitable Trust đứng ra giao dịch với BCHTHVV cũ về việc bán miếng đất. Mọi sự đã sáng tỏ. Đã mang danh là người tu, chúng ta phải rõ ràng mọi việc dù Đạo hay Đời. Trong lúc thảo luận đôi khi các bạn vì phải đưa ra công chúng một sự thật nên có đụng chạm cá nhân. Tất cả bạn đạo đều hối tiếc cho các bạn cố ý vắng mặt. Nhất là những bạn có phần hành trong BCHTHVV cũ, liên hệ đến TVQT Tolga. Anh Hội Trưởng Sydney xác nhận có gửi thư mời và chương trình KSC có ghi rõ sẽ bàn về vấn đề nào, nhưng các bạn đã cố tình vắng mặt. Lỗi ở các bạn không thể đổ thừa cho ai hết. Sao các bạn không cùng chúng tôi, cùng với Thầy công khai, bạch hóa mọi chuyện. Để từ những va chạm cho dù lớn lao đến đâu chẳng nữa. Tôi nghĩ chúng ta cũng có thể tìm được một đường lối hòa đồng, vui vẻ hơn. Đạo là tự nhiên và hồn nhiên. Chúng ta còn mang xác phàm là còn phạm lỗi. Thầy hay chúng

tôi đâu nỡ ép các bạn làm những chuyện mà các bạn không muốn.Cầu xin Trời Phật quang chiếu cho các bạn hiểu được việc mình làm.

Qua hai ngày thảo luận sôi nổi về những vấn đề cần giải quyết của Úc Châu.Bài viết không thể bỏ qua mục vấn đạo là đề tài quan trọng nhất trong tất cả các kỳ Đại Hội. Tuy nhiên qua mấy mươi năm truyền pháp Thầy đã trả lời rất nhiều câu hỏi trùng lặp của bạn đạo,nên hôm nay tôi chỉ xin lựa một số câu có vẻ tiêu biểu nhất.Sự lựa chọn này có thể không hài lòng các bạn,xin thứ lỗi vì bài đã quá dài.

Phần vấn đạo do chị Ngọc Sương và Cô Ái Trang phụ trách.Ái Trang bắt đầu với câu hỏi:Con nhận thấy pháp của Thầy quá hay,gặp ai con cũng phổ biến và rữ rờ họ nhập môn kể cả người khoẻ lẫn người bệnh.Như thế là việc nên làm hay không nên làm,thưa Thầy.

TL :Cái đó nên làm,đường mình đi tốt nên chia sẻ với người khác đó là mình tạo hạnh đức cho chính mình.

CH : Mang danh mình là người tu mà cái gì cũng cho mình là hay và hiểu biết hết tất cả,hay có nhiều ý kiến,đa số là nói càng,nói bừa.Người tu như thế thuộc loại nào trong Vô Vi của mình,thưa Thầy.

TL :Từ cái gốc đến tu, ma quĩ đến tu khác,người có hạnh hy sinh đến tu khác,mỗi người một gốc khác nhau.Chứ đâu phải tưởng thấy Ông Phật dễ làm quá,mình muốn làm Ông Phật chỉ hại mình thôi.

CH :Trong khi tham thiền hoặc sinh hoạt chung nơi nhà của bạn đạo.Có bạn đạo dẫn theo một số người mắc bệnh tâm thần đến sinh hoạt.Như thế có giúp ích gì cho cá nhân người bị bệnh đó hay không?Và các bạn đạo khác khi sinh hoạt có bị ảnh hưởng gì về trước khí hay không?Thưa Thầy.

TL ;Vô chỗ thiền là xây dựng từ quang cho chính mình và từ quang sẽ tỏa ra cho người khác,chuyện đó tốt hổng có sao hết đó.

CH : KTT, trong lúc tham thiền chúng con nên: Nghe băng giảng của Thầy hay nghe băng Lục Tự Di Đà hay hướng dẫn hơi thở để mở 6 luân xa hay tập trung tâm trí vào trung tâm chân mày,hay phải làm sao cho đúng thưa Thầy?

TL : Có duyên tu,có gốc tu và tâm chất phác nhớ con đường mình đi thay vì phá hoại thì không tiến nhiều cũng tiến ít.

CH: Con vừa soi hồn được 15 phút thì có việc phải đi,năm phút sau con muốn thiền con có cần soi hồn trở lại hay không?

TL : Mình làm quen rồi thiền tiếp không cần soi hồn lại.

CH : Con ngồi thiền mà có cảm giác toàn thân nặng như khối sắt và cảm thấy có nhiều màu sắc nhộn nhạo lung tung trong người và làm cho con cảm thấy khó chịu như người nhuộm bệnh xin Thầy minh giải.

TL : Đó là trước khí trong người âm ĩ nhiều quá nó mới xuất hiện lung tung tâm trí bất ổn.Đó cũng là bắt đầu muốn đi vô khối thần kinh bất ổn.

CH : Có ba cái chết khác nhau,một cái chết tự nhiên,một cái bị bệnh mà chết và tự tử mà chết.Ba phần hồn này sẽ đi về đâu?

TL : Tự tử chết là hủy hoại cơ đồ tâm linh của Thượng Đế,tội đó nặng lắm.Người tự tử không phải là người khôn,lánh nặng tìm nhẹ.Tự nhiên bệnh cái đó là nhân quả thấy rõ ràng.Nhân tốt thì không đến nỗi bị bệnh hoạn.Nhân lành chịu tu sửa tiến thì chịu mọi sự đều nhẹ không có nặng trước nữa.

CH : Lúc trước con thiền con thấy đỉnh đầu con lõm xuống,bây giờ con thấy nó trồi lên,như vậy tốt hay xấu?

TL : Tốt,bắt đầu đi lên rồi,sau này ngồi thấy có điển rút trên bộ đầu là có đường tiến hoá về tâm linh rồi.

CH : Bé Tám nghĩ gì về tình yêu và hạnh phúc lứa đôi.Thế nào là một tình yêu chân thật.Thế nào là một hạnh phúc chân thật.

TL : Tình yêu chân thật là biết có trời có đất mới có ta.Hiểu được có trời có đất đang cứu chúng ta,chúng ta phải yêu quý trời đất trên hết.Còn tình yêu giữa con người với con người là tùy duyên mà thôi,có lợi mà cũng có hại.

CH : Dạ thưa Thầy có lợi ở chỗ nào và có hại ở chỗ nào.

TL : Lợi ở hành động tốt ảnh hưởng cho người kế tiếp,cả hai vợ chồng như vậy là có lợi cho xã hội.Hại là hưởng về đục là gây gỗ xa lìa lẫn nhau,cái đó kết quả phần hồn không tốt.Vợ chồng là cơ cấu của Thượng Đế ân ban,hai luồng điển đó là âm dương kết hợp.Nhưng mà chúng ta xử dụng sai luật trời phải bị nạn.Nhiều gia

đình mới kết hôn không bao lâu bỏ nhau, tham dục hưởng ngoại yêu cầu bỏ nhau tạo khổ cái tâm thức. Hưởng về dục nhiều quá không có lợi tự phá hủy cơ cấu của Thượng Đế ân ban.

Tiếp theo là phần đặt câu hỏi của chị Ngọc Sương.

CH : Người tu mà lại vướng mắc vào các cuộc tình ngang trái thì đó là thử thách hay nghiệp lực từ tiền kiếp lôi kéo hay là lý do nào khác, xin Thầy minh giải.

TL : Chuyện bây giờ là kiếp trước đã tạo, mình thiếu nợ thì phải trả nợ. Theo nguyên lý sống chung trong quả địa cầu phải khai mở trực giác mới là đúng.

CH : KTT Trong năm vừa qua thiên tai thảm họa xảy ra rất nhiều. Tính về mặt đời đó là sự sàng sẩy của đời. Còn về đạo thể nào là sự thể hiện của một cuộc sàng sẩy?

TL : Một cuộc sàng sẩy là người đạo là phải thức tâm, đốc lòng tu thoát mối tránh khỏi cái nạn tai đã xảy ra.

CH : Người có cố gắng tu sửa sẽ được cứu rỗi gì trong cơn sàng sẩy đó?

TL : Người cố gắng tu sửa hưởng về tâm linh mà tiến hóa, thì có nhiều trường hợp người bị động đất kẹt trong nhà vẫn không chết, vẫn sống được. Như vậy thấy cái gì quý hơn cái xác, tâm linh quý hơn cái xác.

CH : KTT tại sao trong lúc soi hồn thì bị nhức trên đỉnh đầu?

TL : Nhiều người bị nhức trên đỉnh đầu khi làm pháp luân một thời gian, đốc mạch xông lên thì cũng bị nhức đầu nhưng mà cố gắng làm nữa nó sẽ hết. Nhiều người đã bị như vậy, hồng có sao hết, cũng qua khỏi.

CH : Thiên có được đội nón không.

TL : Nếu lạnh thì đội nón chứ. Thiên đúng mà nó xuất phát đi lên là cái đầu lạnh, mát lạnh nhẹ nhõm như phi cơ bay cao chừng nào cái độ lạnh nó gia tăng.

CH : KTT Nếu nói linh hồn là bất diệt, như vậy con thí dụ linh hồn của Ông A khi chết luân hồi chui vào xác Ông B, rồi Ông B chết lại luân hồi qua xác Ông C. Khi cả ba Ông đều chết, đến ngày giỗ, con cháu của ba Ông kêu cả ba linh hồn về chứng giám. Vậy linh hồn khi đó còn nguyên vẹn hay đã chia ra?

TL : Chuyện đó là mỗi cái đạo nó khác nhau, đạo Tibet là cần luân hồi trở lại nói chuyện cũ là người ta sùng bái, còn VV hồng có, hồng có đi như vậy, đi lên để giải bớt nghiệp của chính mình, để giải tỏa những trước khí mà mình đã ôm từ nhiều kiếp và giải hết. Người VV là phải đi tới vô cùng là vậy, không có tu một cách giới hạn, luân hồi, không có.

CH : Nếu như vậy thì đó là một người đã thành đạt trong cái pháp lý VV thì đi tới vô cùng nhưng trên con đường tu người ta chưa đạt được thì người ta phải luân hồi chờ Thầy?

TL : Không có luân hồi đâu, họ phải theo luật nhân quả, kiếp này họ làm cái gì thì lên đó họ phải nhận lãnh đủ cái chuyện mà họ đã tự phá lấy họ.

CH : Cám ơn Thầy, và bây giờ con xin hỏi về vấn đề công phu. KTT, quan trọng của pháp thiên VV có phải là Pháp Luân Thường Chuyển hay không?

TL : Đúng, lấy nguyên khí của trời đất mà sống, mà phải làm đúng chiều hồng nên làm quá, làm quá thì nó động, nó động cái hỏa tam muội, làm cho con người tánh nóng, tánh nóng rồi quẩn trí không tiến được.

CH : KTT, PLTC khai thông ngũ tạng phần hữu hình hay phần điển quang?

TL : Phần điển quang chứ.

CH : Nếu khai thông phần điển quang. Vậy chúng ta có cần luyện hơi thở dài hay không?

TL : Làm cho đúng thôi, đúng nhịp thôi, quá lỗ rún là nó động cái hỏa tam muội, nó xông lên làm con mắt đỏ, tánh nóng.

CH : KTT, hơi hít vô và hơi thở ra có cần đều nhau hay không?

TL : Phải đều và không được tắt nghẽn, không được tắt nghẽn. (Thầy nhấn mạnh hai lần).

CH : KTT, cùng một lúc nên tập hơi hít vô và hơi thở ra hay nên tập hơi hít vô thật hoàn chỉnh rồi mới tập thở ra?

TL : Hít vô thở ra đều đặn như vậy mới đúng.

CH : Mình tập một lúc vừa vô, vừa ra chứ không phải là tập hơi vô cho hoàn chỉnh xong rồi mình mới tập thở ra, như vậy có đúng không?

TL : Tập hơi vô mà nuốt giữ đó là tập nội công, đánh võ.

CH : Con được biết một số anh em ở VN tập hít vô thật dài xong mới tập thở ra, như vậy thì không đúng rồi.

TL : Cái đó nó tập như tập đánh võ vậy,rồi võ sẽ tới thăm nó,hổng chạy khỏi đâu.

CH : Vấn đề tập PLTC con thấy rất là quan trọng và rất là ích lợi.Khi con về VN các bạn đến khuyên khích con tập như thế này.Chị cứ hít vô,hít vô.Và cứ lấy lời của Ông Tư để giảng giải cái lý của những bạn đó.Vì trong sách Ông Tư có giảng là "Hít vô cho đến ngộp tức chết bỏ" rồi mới thở ra.Các bạn ấy tập như thế này,khi mình hít nhẹ,sâu rồi,hơi không còn có thể vô nữa nhưng mà mình cứ ra lệnh cho nó vô,vô,vô cho đến khi nào không chịu nổi thì theo phản ứng tự nhiên nó sẽ ào ra một cái.Các bạn đó nói là đừng có lo sợ,bởi vì mình phải tập thật hoàn chỉnh cái hơi vô rồi mới tập hơi thở ra.Hôm nay con muốn hỏi Thầy cái cách tập đó có đúng hay không?

TL: Không đúng,ép là không đúng,nó có reaction tự nhiên tốt hơn.Tự nhiên và hồn nhiên,cứ hạ lệnh đẩy rún,đẩy ngực,tung lên bộ đầu,bao nhiêu đó đi lần lần cứ hít nhẹ nhẹ sau này hít rõ ràng nó lên bộ đầu,nó mới hòa hợp với diệu pháp mà tiến được.

CH : Có một bạn thở một hơi đến 4 tiếng,còn nhiều bạn thở 1 tiếng hoặc 2 tiếng con cũng đã gặp rồi.Một thời gian thì các bạn này cho biết họ chỉ thở ra mà không hít vô được.Họ lý luận vì cơ thể đã dư quá nhiều khí dương nên không thể hít vô được nữa.Dạ thưa Thầy như vậy có đúng không?

TL : Không đúng,người ta thở bình thường mà tâm trí người ta mở.Hít quá lỗ đờ cho tâm trí mở là nóng tánh bùng phát.Nhiều người bị hại gan,nóng lắm.

CH : Có một bạn cũng bàn luận chuyện đạo với con,bạn ấy thảo luận như thế này.Tập thở của PLVV là để điều phục cái tâm cho nó êm dịu,cho nó an lạc.Thành ra cái hơi thở của mình nó phải nhẹ nhàng vừa sức của cơ thể mình,lâu dần mình sẽ tiến đến cái độ nó dài và nó nhẹ.

TL : Đúng vậy.

CH : KTT cho đến giờ phút này Thầy có còn dùng động tác tay chân để công phu không.Tức là Thầy có còn Soi Hồn,thở Pháp Luân không?

TL : Có làm đủ hết chứ,còn ăn là còn làm.Phương pháp VV là giải ra mà nếu mình chê nó là không bao giờ giải được,uất khí không giải được.

CH : Cũng có bạn nói với con,thở dài một thời gian mà thông rồi thì không còn soi hồn nữa,chỉ dùng ý thôi.Họ nói rõ là bây giờ khi vừa để tay lên thì họ đi vào nhập định luôn,cái tay rớt xuống,họ không còn thở pháp luân luôn.Tức là cứ vô ngồì là họ xuất đi luôn,nhưng mình hỏi xuất đi đâu thì họ không biết xuất đi đâu,nhưng họ nói họ biết là họ đã xuất.

TL : Cho nên họ nói không rõ rệt,nói tui tu lâu rồi,tui làm công cho hãng này lâu rồi,hổng cần khiêng vác nữa,nhưng mà nhiệm vụ của mình,mình còn ôm cái xác phải lập cho đâu đó có trật tự,mình mới làm chủ được.Mình bỏ phé là nó lười biếng,thể xác mình để lười biếng lắm.

CH : KTT Lúc Thầy mới tu,Thầy có kể Thầy đã bỏ xác phần hồn đã được thay thế bởi một vị khác.Như vậy ngoài Đức Tổ Sư ra,con người với đầy dẫy những tham dục,sân hận,u mê kết tập nhiều kiếp chỉ tu một kiếp này theo PLVVKHHBPP có thể thành đạt như Thầy hay không?

TL : Nếu mà làm có thể hơn nữa chứ,tui là người dọn đường cho mọi người đi.Mọi người mà thành tâm chắc có thể hơn tui chứ làm sao thua tui được.

Chị S. Vậy các bạn phần khởi ráng công phu nha.

CH : KTT Tu Vô Vi một thời gian có bạn không có ấn chứng,không xuất hồn,chưa thấy Mô Ni Châu nhưng tâm hồn an lạc,sửa đổi tánh hư tật xấu rất nhiều.Nhất là trực giác thật bén nhạy,có thể trả nhiều câu hỏi của bạn đồng tu thật chính xác.KTT bạn này có tiến triển đúng đường lối của VV không?

TL : Đúng,tu đúng thì tự động nó mở tâm.Đạo là tự nhiên và hồn nhiên chứ hổng phải làm như sửa xe hơi,hổng có.

CH : KTT nhiều bạn công phu một thời gian dài,điển hóa thơ,nhìn người,nhìn cảnh đều làm thơ,thơ tuôn ra ào ào.Làm thơ như vậy điển quang có bị hao tán hay không?

TL : Đó là luồng điển chơn tâm của họ hòa hợp với luồng điển của tự nhiên,họ phải làm thơ mới gom gọn,mới điển tả đầy đủ nguyên lý của Trời Đất nên họ làm thơ là như vậy

Chị S :Nhưng mà có bạn cứ làm thơ giống y như Thầy vậy đó.Làm bốn câu trên theo tên họ,rồi thêm hai mươi mấy câu dưới khuyên tu.Như vậy có đúng không thưa Thầy.

Thầy : Tốt chứ,khuyến người ta tu là yao hạnh đức cho người làm thơ và tự học nữa.

CH : Trong TBPTĐN có câu "Con người không bao giờ dứt lòng tham" KTT các vị Phật tu đạt giải thoát đã dứt lòng tham chưa?

TL : Dứt khoát rồi,họ đâu cần vật chất để mà sống đâu.

CH : KTT ngồi thiền nghe như bị kiến cắn,rạo rức cứ muốn đứng dậy.Xin Thầy minh giải.

TL : Đó là vì có người bị ngứa hay cơ thể vì bị đường nhiều xảy ra cái vụ ngứa đó.

CH : KTT thỉnh thoảng con niệm Phật,thở CM,thở PL nghe có tiếng nổ lụp bụp ở vùng mặt.Xin Thầy minh giải.

TL : Đổi tướng đó,ai tu một thời gian thì mặt mày cũng phải đổi,nhìn người tu Vô Vi thật tâm tu thì nhìn mặt nhìn trán thì thấy biết rồi.Chứ tu xạo nói này nói nọ thì nó không bao giờ nổi cái chòm gì ở trên trán hết.

CH : Con nằm thở CM đến cái hơi từ 1 đến 6 hoặc đến 7 thì thấy người nó to ra.Xin Thầy minh giải.

TL : Đó là cái vĩa nó nhẹ,cái điển nó tròn.Điển vũ trụ tròn chứ điển vũ trụ đâu có phải đi thẳng mà quanh qua quanh lại được.Cho nên cái vĩa nhẹ rồi,nhiều người vĩa nhẹ rồi ngồi nghe nổ cái đùng cũng như lựu đạn nổ vậy đó,tỏa sáng,hồng có sao,tốt,cái đó tốt.

CH : Sau khi thiền xong con trụ điển đỉnh đầu thì nghe người nhẹ lơ lửng.Xin Thầy minh giải.

TL : Đó là âm dương tương hội hai luồng điển nóng lạnh nó trụ ngay Hà Đào Thành thì con người nó nhẹ.

CH : KTT con nghe băng nhiều nhưng vẫn không thấu suốt.Con xin Thầy minh giải cho con hai câu thơ "Biển cho lặng minh châu mới phát.Lòng cho riêng mới gọi là thần".

TL : Sự thanh tịnh mới bừng sáng,cơ tạng của chúng ta là động,cái xác này là động lắm cho nên chúng ta dứt khoát tu,bỏ đời qua đạo,bỏ cái động để qua cái tịnh.

CH : Dạ thưa Thầy con muốn hỏi về thở Chiêu Minh.Ở VN có một anh bạn,anh thở CM một lần đến 4 tiếng đồng hồ.Dạ mình có cần thở thời gian lâu như vậy hay không?

TL : Không,làm đúng như vậy đâu tới 4 tiếng.Ở VN cái gì thêm hơn hay là bớt.Sửa sai chứ không có làm đúng đâu.

CH :KTT về vấn đề chay mặn,PLVV của chúng ta không bắt buộc chay mặn,không bắt buộc vấn đề phải ăn thức ăn gì.Như vậy thì trí ý của một cơ thể tráng kiện có khác với trí ý của một cơ thể suy nhược hay không?

TL : Đường nhiên nó hấp thụ nguyên khí của trời đất là nó phải tráng kiện tươi tốt.

Chị S. Ý con muốn nói là một người mà họ ăn những thức ăn thích hợp với cơ thể đó thì sự tăng trưởng của cơ thể họ nhìn thấy rõ,cơ thể họ tráng kiện thì trí ý họ phát triển hơn người ăn thức ăn không thích hợp.

Thầy : Họ vui hơn.

CH : KTT khi thở PL,con còn có thể hít vào sâu hơn nữa,nhưng sao con nghe đỉnh đầu nặng và ê hơi khó chịu,như vậy con tập có đúng không?

TL : Không đúng,cứ việc hít vô đây rún,đây ngực tung lên bộ đầu rồi sau này không còn hơi lỗ mũi nữa.Dùng ý.Ý mình tưởng là tự động nó hít à rồi thở ra cũng tự động luôn.Nó mới trở về tự nhiên và hồn nhiên được.

CH : KTT Làm thế nào để khỏi sân giận khi có người nhục mạ chỉ trích mình.Xin Thầy cho những chỉ dẫn thực tế và cụ thể.Cám ơn Thầy

TL : Phải thiền nhiều,niệm Phật nhiều,pháp luân thường chuyển thanh nhẹ,trụ đỉnh,thì lúc đó người ta có chữ mình cũng vui.Cái đó là bài học tới là mình học được cái gì.Mình học được nhịn nhục là mình sáng trí hơn người chữ mình.

CH : KTT có cách nào giúp đỡ tốt cho người thân đã lỡ tự tử chết hay không?

TL : Người tự tử chết là họ lạnh lắm,mình hướng tâm niệm Phật cho họ,họ sẽ được ấm áp thì luồng điển của con khôn vũ trụ gần với nhau chứ không có xa đâu.Người đời nói vũ trụ xa quá mà Ông nói gần,một chút tưởng một cái là nó đến.Cho nên mỗi đêm chúng ta tu,chúng ta trụ điển khi trung tâm chân mày nghĩ tới họ chuyển tới họ,giúp1 cho họ.Chứ không được nghĩ tới họ mà phá họ.Cái đó hồng được đâu.

CH : KTT con muốn xin Thầy minh giải rộng hơn về hai chữ thanh tịnh.

TL : Thanh tịnh là mình phải dứt khoát cái tham dâm của mình.Dứt khoát thì mới đạt tới thanh tịnh chứ dâm tánh nó làm cho mình động dữ lắm hồng có thanh đâu.Dứt khoát dâm tánh thì mình sẽ đạt được thanh tịnh rõ ràng.Chuyện cần thiết là dứt khoát,chuyện không cần thiết về hưởng về dâm dục.

Chị S mời các bạn lên trực tiếp đặt câu hỏi với Thầy. Anh Cường dơ tay. Chị S khuyến cáo anh chỉ được hỏi về tâm linh. Anh Cường hỏi: KTT Thầy có dạy mình phải đối đầu với ba cõi. Nhưng con nghĩ người tu thì phải thanh tịnh mà cõi Trời thì điển quang của họ thanh nhẹ. Còn cõi vô hình mình đâu có thấy họ, đối đầu với họ làm gì chỉ gây thêm động loạn. Còn cõi nạ quý mình phải vun bồi cái hạnh từ bi để mình thương họ chứ đối đầu làm chi. Xin Thầy minh giải.

TL : Đối đầu là đi lên, đường lối, đường hướng của mình đi lên, bất cứ giá nào phải vượt qua không ai chặn được mình, đó là chánh pháp. Khổ nạn bao nhiêu cũng vượt qua, cương quyết như vậy, dứt khoát như vậy.

CH : Cám ơn Thầy. Nhiều lần Thầy kêu gọi phải bán TĐ Mel, Thầy nêu lý do là TĐ đó có ma. Thầy có nói Thầy là Phật, Thầy có thể xuất hồn đi cõi này cõi kia. Chúng con thắc mắc sao Thầy không xuất hồn để nói chuyện với ma quỷ, biểu tụi nó đừng phá tụi con, để tụi con tu. Như ở Sydney phải thiền lưu động rất bất tiện nên chúng con muốn giữ cái TĐ đó. Xin Thầy minh giải.

TL : Bởi vì hồi nài tới giờ Mel làm đi làm lại chưa có một cái hội hợp pháp. Tiền người ta đưa vô cũng không có cái receipt hàng hoàng, để cho người ta trừ thuế, cho nên bây giờ chúng ta có người dẫn thân phục vụ bạn đạo và bỏ tiền ra xin giấy phép hợp pháp thì chúng ta mới hợp chung. TĐ của chúng ta ở Mel sau này lớn hơn chứ không phải nhỏ xíu như vậy đâu. Bán đi rồi sẽ hợp pháp lúc đó HTT sẽ có phong phú tiền bạc. Lúc đó mình có thể xin chánh phủ cấp đất đai để mình cất một cái TĐ tốt.

CH : Con xin đặt lại câu hỏi. Sao Thầy không xuất hồn để nói chuyện với họ để chúng con tạm thời có một chỗ tu hành, chứ nếu bán đi chúng con sẽ giống gà mà lạc mẹ vậy đó, nay đi chỗ này, mai đi chỗ kia giống như Sydney vậy, rất là bất tiện.

TL : Không, cái đó là chỉ có làm lớn lên chứ không có làm nhỏ đâu. Mình nhập vào cái HTT, Hội mới có khả năng làm lớn hơn.

Anh Cường : Vấn đề hội thì chị Tranh đã có xin lâu rồi. Còn vấn đề chị Tranh không xin với cái danh nghĩa là hội từ thiện để miễn thuế, bởi vì chị Tranh nói mình ở nước Úc này họ đã ưu đãi mình nhiều rồi. Bây giờ mình tu hành rồi mình xin cái hội từ thiện để mình được miễn thuế đó xem ra tham lam quá.

Thầy : không có tham lam, cái đó là chính phủ này có sẵn đường lối, những người tu có cơ hội phát triển để làm ổn định xã hội, chứ không phải tham lam. Lúc mình xin mình có lý do tốt cho xã hội chứ không phải ăn giết của xã hội.

Anh Cường : Trước đây Thầy có giảng rằng, mình thượng kiếng VV là mình rước luồng điển của Đức Quan Thánh xuống để ổn định gia cang, để tu hành. Trước đây Thầy có hãnh diện nói là có gắn kiếng VV cho cái bà Mimi ở bên Phi Luật Tân, nhờ có cái kiếng VV mà công nhân trong xưởng của bà Mimi không rối loạn, đình công, bãi nạ, tăng lương gì hết. Thí dụ thứ hai, trước đây ở Sydney Thầy cũng thượng kiếng cho nhà hàng của anh Vân, mới đây Thầy lại gắn kiếng cho nhà một thầu khoán ở Mel. Những người này họ không chú trọng vấn đề tâm linh, họ không tu hành gì cả. Như vậy thì Quan Thánh có quang chiếu xuống cái kiếng VV đó hay không?

Thầy : Khi mời tới họ thấy có cái gì xứng đáng mời, họ mới mời tới. Phải giúp đỡ họ tiến thì cái đó là con đường khuyến tu, chỉ cho họ tu, người ta tu người ta lâm nạn bị ma quỷ nhập xác, ngồi nói chuyện với tôi một hồi nó lên nó múa, rồi tôi truyền điển vô cái nó yên về nhà ngủ yên. Nó mới tới xin tôi chứng cho nó cái kiếng để nó hành đúng lễ thay vì nó cứ ỷ lại sự phụ nó ở Thái Lan rồi bị nhập hoại. Vì đó tôi vì thương người, cái gia đình người ta đang làm ăn phát triển lại bị một cái chuyện điên đầu, khổ lắm.

Anh Cường : Dạ thưa Thầy con nghĩ Đức Quan Thánh ngự vào cái kiếng để giúp cho những người có cái tâm tu hành, chứ ĐQT đâu có thì giờ để làm những cái chuyện ruồi bu như vậy.

Thầy : ĐQT là một vị Phật lúc nào cũng từ bi. Với người thành tâm hướng tới Ngài là Ngài chiếu thôi. Ngài không có tổn cái gì, Ngài chỉ chiếu thôi. Chứ không phải Ngài đích thân xuống làm cái gì đâu, chiếu phần điển thôi.

Anh Cường : Dạ cám ơn Thầy, Đức Phật và Chư Tổ đời sau, ngay như mấy vị Thiên Sư của các môn phái đều tán dương cái chuyện tĩnh thức khi tọa Thiền. ĐPYC và các vị đó nói rằng ta phải tĩnh thức để khám phá cái

thế giới tâm linh huyền diệu. Nhưng Thầy lại nói rằng sau khi thờ PL rồi đánh lễ Phật học đạo xong rồi dỗ ngủ. Con thắc mắc là nếu mình dỗ ngủ rồi mình ngủ luôn thì mình đâu có khám phá gì được ở cái thế giới tâm linh. Thầy : Cái đó là đường hướng để đi cho nên người có duyên rồi nhắm mắt quên hết chuyện đời, phải có đường hướng mới đi tới đích được.

Anh Cường : Cám ơn Thầy, còn vấn đề xuất hồn, Thầy có nhiều lần nói Thầy là vị Phật Thầy có thể xuất hồn lên cõi này cõi nọ

Thầy ngắt ngang, tôi không bao giờ nói tôi là vị Phật, tôi là Bé Tám tôi không phải là vị Phật như mấy người mong muốn đâu.

Anh Cường : Dạ thưa bởi vì trong cái tờ PTĐN thấy sau này Thầy đề là Lương Vĩ Kiên. Trước đây Thầy có nói là cái hồn của Thầy là hồn của Vĩ Kiên Phật một cách gián tiếp hay là một cách mơ hồ cũng xác nhận là Thầy là Phật Vĩ Kiên hay là thôi bây giờ vấn đề đó có thể bỏ qua. Thầy có nói xuất hồn lên cõi trên cảnh rất là thanh nhẹ, đẹp và nhạc Trời rất là du dương. Coi như cái cảnh ở Thiên Đường đẹp đẽ vô cùng. Sao Thầy không xuất hồn lên đó để chơi với tiên Phật, Thầy vô Casino chi hoài để cho người ta chê cười.

Thầy : Casino là chỗ thử thách, thấy cái tâm mình định chưa, thanh tịnh chưa, hay là vô thua một chút rồi thõ ra, thõ vô, tạo loạn cho chính mình. Mình lấy cái đó mình thử tâm mình coi đã được thanh tịnh chưa.

Anh Cường : Xin chân thành cám ơn Thầy. Con cũng đi làm chung với một số bạn người Úc, họ hiền, họ ăn chay, tánh tốt như vậy rồi hồng lẽ họ là Phật sao. Còn những người họ xưng họ là Phật rồi sao vẫn còn những tánh hư tật xấu. Như vậy là sao?

Thầy : Không có ai xưng Phật mà còn thói hư tật xấu mà không gỡ được.

Anh Cường : Trong băng Thầy có giảng Thũ lãng nghiêm, Thũ là cái đầu, nghiêm là nghiêm nghị. Người tu phải giữ cái đầu cho nghiêm nghị, cái trí mới phát triển. Con thấy bạn đạo nhiều người tu, mấy chục năm thũ lãng nghiêm sao trí họ chẳng những không sáng suốt mà còn như lú lẫn. Tại sao thưa Thầy.

Anh Tân : Con nhận thấy VV của mình trên khắp thế giới, kể cả VN độ 3,000 người. Đó là khối lượng chân thành của người bước vào đường tu, một khối lượng rất có giá trị. Thầy là một viên ngọc rất quý của VV mình. Và viên ngọc đó cũng có vài vết bụi. Vết bụi thứ nhất là về Casino. Và vết bụi thứ hai là một số bạn đạo vì thương Thầy muốn ảnh hưởng Thầy. Có nhiều bạn đạo muốn tháo gỡ cho Thầy. Nhưng con nghĩ Trời, Phật còn không đủ khả năng tháo gỡ hai vết bụi đó. Chỉ có một người có thể tháo gỡ, người đó là Thầy. Ai muốn tháo gỡ cho thầy là vô ích. Con nghĩ như vậy có sai sót không ạ.

Thầy : Đúng rồi, phải tự tu tự tiến, mình là người lo tháo gỡ cho mình, không một ai có thể xen vô tháo gỡ chuyện của chính mình, tâm làm thân chịu, không thể tránh khỏi luật trời. Nếu vì vậy mà tháo gỡ được thì mọi người ngồi cao vị nể rồi muốn làm cái gì thì làm. Cho nên tui hồng dám xưng danh Phật hay Thầy gì hết, tui là Bé thôi, ai cũng có thể dạy tui được. Con chó nó cũng có thể dạy tui được. Khi tui tới nhà một cách không đúng giờ giấc, nó chạy ra nó cắn tui là nó dạy tui đó.

Chị Sương : Anh xong chưa? Dạ xong rồi. Vì anh Tân có ý kiến, con cũng xin phép Thầy cho con có ý kiến. Sao con càng tu con chỉ thấy con không hà, con xét con rồi con ráng con gỡ cái gì của con, con hồng xét ai mà con cũng hồng thấy ai hết, nhất là với Thầy, con không bao giờ xét Thầy làm sao hết mà con chỉ biết tu thôi. Con cũng ngạc nhiên sao nhiều bạn tu lâu hơn con mà cứ đi xét Thầy cái này, xét Thầy cái kia. Con hồng biết con đúng hay con sai.

Thầy : Nó muốn danh lợi thì nó xét để nó phá được thì nó lên ngôi. Mà tui có ngôi vị, ai lãnh ngôi vị của tui khổ lắm. Bé mà ai đá cũng được, ai chửi cũng được.

Chị Sương : Thầy nói vậy coi chừng tui con khóc à.

Thầy : Hồng sao đâu, tui đã từng bị nhiều lắm rồi. Người ta vạc lá tìm sâu đủ chuyện người ta phá bằng triết lý, chứ không phải nói như thường thường đâu. Mình nghe hiểu nhưng mà làm gì hơn, tâm làm thân chịu, hiểu cái câu này thì để cho họ tự do phát triển, tự hành hạ họ thì họ mới phát triển, họ mới tiến tới được.

Mười phút giải lao, Thầy và các bạn rời hội trường.

Trở lại Chị Sương đặt câu hỏi dùm một anh bạn đạo: Anh này có gia đình, con còn nhỏ chưa trưởng thành mà anh thì muốn bỏ gia đình đi lên TV tu luôn. Như vậy anh có lỗi bổn phận hay không?

TL : Vợ con là hoàn cảnh của Thượng Đế ân ban, anh có vợ có con mới có cơ hội nhịn nhục, bố gia đình đi anh không có cơ hội nhịn nhục là anh không có sáng trí, càng nhịn nhục càng sáng trí, tránh nợ đời là người đó không có sáng trí.

CH : KTT làm sao để hài hòa được với gia đình chồng của con. Con đã cố gắng những riêng tư của mình nhưng vẫn không vừa lòng mẹ chồng. Con muốn thoát ra khỏi cái phiền muộn này để dễ dàng tu nhưng càng lúc càng thấy khổ tâm hơn.

TL : Nhịn nhục thì càng sáng suốt, cái nhịn nhục mới ảnh hưởng mẹ chồng và giúp chồng vượt qua tai nạn.

KTT : Một số chị em có kinh nghiệm nói con phải tránh buồn phiền lúc có mang. Con phải làm sao để gạt phiền muộn trong nội tâm.

TL : Niệm Phật, giải trừ khí nội tâm ảnh hưởng thai noãn, lúc ra đời nó mới biết hiếu thảo mẹ cha. Niệm Phật hưởng về bào thai mà tu.

CH : Xin Thầy cho con biết nếu con không tháo gỡ được những gút mắt này, hậu quả sẽ ra sao cho con và con của con.

TL : Càng ngày càng rối thêm, giải tỏa được sẽ sáng suốt thêm.

Chị Dung : Có những câu hỏi trong mục Bé Tám con không hiểu, có phải vì con thiếu tu, thiếu sáng suốt nên con không hiểu những câu trả lời của Thầy.

Thầy : Cho nên cái tờ báo đề là Tuần Báo Phát Triển Điện Năng, có tu nó mới hội tụ được luồng điện thanh nhẹ thì lúc đó mình mới dễ hiểu hơn. Phải tu thêm, phải hành cho đúng và nhịn nhục tối đa rồi cái điện nó sẽ dồi dào.

Chị Dung : Mỗi tuần các bạn học mục Bé Tám, có tuần tranh cãi dữ lắm đũa tới đũa chạm cá nhân, nói sân nhau, như vậy có hữu ích hay không Thầy?

Thầy : Cái gì cũng hữu ích hết đó, có kích động có phản động mới có tiến bộ, hồng sao hết á. Con thấy như hai luồng điện âm dương nó đụng nhau nó bùng sáng chỉ đường cho người ta đi.

CH : KTT con xin Thầy mình giải thêm người tu VV thực sự khi chết nên thiêu hay nên chôn.

TL : Thật sự thì nên thiêu. Tại sao? Cái nghiệp lực nó ẩn tàng trong cơ tạng, chôn dưới đất nhiều người chôn dưới đất đến năm đến tháng con cháu điên khùng cũng có, cái đó là mình tránh cái hậu quả, đốt hết là tà ma vong linh không theo được nữa thì cái phần hồn kia cũng được nhẹ tiến hoá theo luật nhân quả. Lúc sống con người đã làm những gì sai quấy thì tới đó mình dễ chấp nhận hơn, dễ tu tiến hơn.

Chị Sương : Thiêu xong mình đem rải ngoài biển hả Thầy, rải trên bờ hay giữa biển?

Thầy : Mướn chiếc tàu bỏ giữa biển, bởi vì biển là liên hệ với cung Trăng, khi mà rải giữa biển nó có thang đi lên cũng nhẹ.

Chị S : Trước khi rải mình có niệm cái gì không.

Thầy : Niệm Lục Tự Di Đà, đọc tên người chết, đũa cho họ đi bình an, người chết luôn luôn họ lạnh lắm, được ấm áp họ mừng lắm.

CH : KTT Thiên Địa Nhân Logo của VV hình dung như hình một hành giả ngồi thiền, thưa Thầy nguồn gốc của miếng Logo là bạn đạo nghĩ ra hay do Thầy đũa ra?

TL : Cái này là do Ông Tư. Ngày xưa tui tu, Ông Tư bắt tui vẽ cái đó rồi Ông phân tách đây là cái luồng điện phát triển toàn cầu trong xây dựng. Nam mô a di đà Phật, tứ đại giai không. Cho nên người ta kêu tới Quan Âm thì lòng từ của Ngài toả ra khắp, hào quang của Ngài tỏa khắp nơi, ai nhắc thì Ngài chiếu liền.

CH : KTT Khi con ngồi tưởng đến Ông Tư, Ông Tám và trụ điện trên đỉnh đầu, con thấy huyết mạch môn hoạt động và điện rúy nhanh từ đốc mạch lên đỉnh đầu. Xin Thầy mình giải.

TL : Cái đó tốt đó. Khi mà tưởng tới tui, có người hai cái giao cảm nó rút được.

CH : Con ngồi nói chuyện với vợ chồng người bạn đạo, con chợt thấy màu đỏ hiện lên trên người hai vợ chồng. Màu đỏ trên người đàn ông đậm hơn người đàn bà. Thưa Thầy con đang thấy gì?

TL : Màu đỏ thuộc tim, người đó đang sân nóng, đỏ đậm là sân nhiều, đỏ ít là sân ít.

CH : Có lần sau khi thiền xong, con nằm xuống ngủ thì nghe 1 dòng điện khá lớn đến và con thấy con đi ra, thân thể lấp lánh, mặt mũi xin tươi không chút lo âu, có phải con đang xuất vía hay không?

TL : Cái vía nhẹ rồi, xuất vía đó, rồi sau này nghĩ cái gì có cái nấy.

CH : Thầy cho con biết nên hay không nên kể việc thầy hào quang của Thầy cho bạn đạo biết hay không?

TL : Mình kể lại để khuyến tu thì được,kể lại để lợi dụng thì không được.

Chị Sương hỏi về trường hợp của chị :KTT từ nhỏ con nhìn lên mặt trăng,lúc nào con cũng thấy trên đỉnh của mặt trăng có một cái hình tam giác như là cái tháp Effen của Pháp màu đỏ,rồi ở phía dưới nó lại có một cái hình bán nguyệt là nửa cái mặt trăng cũng màu đỏ.Cứ nhìn lên mặt trăng là con thấy như vậy cho tới bây giờ,con không biết là hiện tượng gì,xin Thầy giải cho con.

Thầy : Hiện tượng đó cũng là do cái trí phát triển mới thấy được,tu thanh tịnh,cái trí phát triển.Ngồi như vậy cũng như cái bóng đang nhìn đây nè,một người ngồi xếp bằng rõ ràng ngay trán đó,cái bóng đó.Từ đó nó mới khai triển cái tuệ giác,rồi sau này con tu nhẹ nữa người ta tới than thở má tui mới chết,con chiếu thẳng nó,mình cái chỗ này như cái đèn pha chiếu thẳng cho họ,cầu xin họ bình an.Chị S.Nó tự nhiên chiếu hã Thầy.Thầy: Tự nhiên,nhiều khi mình vô nhà thương người ta đang bệnh đó,mình nhìn họ phóng cái luồng điện,từ quang của mình để độ cho họ chống lại khỏi bệnh,không có mấy ngày cũng hết.Cho nên ở VN cũng có người họ tu tới bây giờ không biết gì hết,họ đi làm sao mà tui bạn bè cho hay má bệnh vô nhà thương,tui vô nhà thương nắm tay bà tui nhìn ngay trán bà rồi tuần lễ sau bà hết bệnh.Người ta mời tui đi nhiều lần,đi nhà thương,tự nhiên nó có vậy hà.Đạo là tự nhiên và hồn nhiên chứ hổng có bóp méo làm cặt xén được.

CH : Lạy kính VV sau khi thiền nửa đêm xong,có kết quả tốt hay không?

TL : Tốt chứ,giải được trước,tiếp tục tu,thanh nhẹ đâu có gì đâu.Mình lạy kính VV là giải trước.Cho nên tui có nói hoài,có người bị ma nhập xác đem từ VN qua tới TV Nhẫn Hòa.Ngồi nói chuyện tui bắt quỳ lạy kính VV,hổng có bao lâu chạy ra ngồi một góc đó nói chuyện với chị Xuân An.Chị X-A là Công Giáo dạy về Bác Ái,Từ Bi. Rồi tui ra tui thấy nó còn đó hoài,tui nói đi khỏi để cho người ta tu,nó khóc nó tĩnh lại.Chị Nhân ở bên Mỹ đó,bây giờ chị khỏe mạnh lắm.

CH : Trong khi lạy con nghe mùi thơm là lạ,xin Thầy cho biết đó là mùi gì?

TL : Mùi thơm từ cơ tạng mình nó xuất phát ra.

CH : KTT Chị con bệnh nặng và có 3 đứa con đều đã trưởng thành.Một đứa 19,21,24 chưa có gia đình và còn lệ thuộc vào chị con rất nhiều.Nếu chị con qua đời,muốn con bảo dưỡng các cháu.Nhưng con thấy mình không có khả năng và nếu như con không nhận trách nhiệm,con có lỗi hay không?

TL : Nếu mình có khả năng thì nên làm,cái đó hạnh đức tốt lắm.Tương lai có lúc được hưởng.Nếu kông có khả năng thì thôi chứ.Bản thân bất độ hà thân độ. Mình tu, lo cho mình chưa xong,lo cho người đó là lo sai,tạo khổ cho mấy đứa trẻ ở tương lai, là mình có tội.

CH : Con tu theo PLVV nếu sau khi con chết con không muốn người nhà cúng đồ mặn cho con,nếu họ không biết mà cúng mặn cho con,phần hồn của con có bị trì kéo trở lại làm kiếp thú để trả cho những món đồ mà họ cúng không?

TL : Cái đó luật nhân quả,có.Cho nên mình biết tu,phải xây dựng ngay từ lúc này,còn sống mình ăn chay gây cái tập quán sống cho chính mình để sau này gia đình chỉ biết cúng chay cho mình mà thôi.Mình có làm mới có,người thế gian không có đi làm không có tiền trả tiền bill,còn cái này mình phải thực hành tu mình mới tiến.Tu mà không thực hành..

CH : KTT Con coi tử vi nói rằng về già con rất cô đơn.Nay con không hoà hợp với vợ con,con muốn thôi vợ để theo một hướng khác,xây dựng một gia cang khác hoàn hảo hơn.Như vậy có được không?

TL : Nhiều người không có chung thủy,khong có được đâu,thấy cái này tốt thì bỏ cái kia,quên cái ơn cũ,người đó là ma quỷ chứ không phải chơn nhưn đàng hoàng.Chơn nhưn là phải chấp nhận,vui hành dũng tiến mới là chơn nhưn.

CH : Theo con hiểu vợ chồng là duyên nợ,khi con hết thương vợ có phải là chúng con đã hết duyên nợ rồi phải không.Con thương người khác có phải là nợ đến đòi hay tại con tham?

TL :Không phải thương người khác là hạnh phúc.Vui trong lúc đó rồi bị đọa sau này,mình làm cho vợ mình khổ,nếu mình biết mình đâu có đại gì làm ho vợ mình khổ.

CH : KTT Chữ nghề nghiệp có phải là nghề mình làm dính với cái nghiệp của mình không?Con đi làm giúp người tâm thần,vậy nghiệp của con có phải là nặng lắm không?

TL : Mình đi giúp người bệnh tâm thần mình phải hiểu tâm thần của mình rồi cũng sẽ bị như người, mình lo vun bồi tốt hơn, mình phải tránh cái cảnh đó. Cho nên Thượng Đế cho ta cái trí, xét mới làm.

CH : KTT Nghiến răng từ nhỏ đến lớn, đến 26 tuổi rồi còn nghiến răng là có bệnh gì không. Xin Thầy chỉ dạy phải làm sao.

TL : Họ ngũ mà không nghiến răng là không có sưởng, tập quán của họ như vậy.

CH : KTT người tu VV khi chết mà chưa đạt được: Thành sở tác trí. Diệu quan sát trí. Bình đẳng tánh trí và Đại viên cảnh trí, thì có phải luân hồi tam đạo hay không? Tại sao? Xin Thầy minh giải.

TL : Bị tui hồng có làm mấy cái nghề đó nên tui hồng biết. Nghề thị phi xét chuyện của người ta. Tui biết tâm ai nấy lo, tui hồng có lo chuyện đó.

CH : Má con không có thiên theo Pháp VV, Má con thường hay có một mối lo là bị chôn mà chưa thật sự chết hẳn, vì Má con có khi xem phim thấy có người bị chôn lầm vì chưa chết thật sự. Để tránh tình trạng đó, Má con thường hay nhắc chúng con hĩa thiêu người. Con thường nghe Đức Thầy nói là người không tu thì nên chôn để cho phần vía bớt đau đớn. Xin Thầy minh giải.

TL : Không tu nhập cư tùy tục, thế gian làm sao mình làm vậy. còn tu là đặc biệt ý chí mình dọn về quê, sáng suốt, phần điển dưỡng mãnh tiến hóa, không sao càng đốt càng nhẹ;

Chị S: người tu thì hĩa thiêu, người không tu thì theo luật đời, người ta làm sao mình làm vậy, chứ không phải thiêu là nó đau cái vía.

Thầy ; Hồng có đau cái vía đâu, nó giải nghiệp. Ở đời người ta ăn thịt gà mình ăn thịt gà, người ta ăn cá mình cũng ăn cá, những cái vong linh đó nó theo suốt kiếp, tới đó mình đốt nó giải được. Thẳng ra gia đình hồng có bị..nhiều khi cái năm chết đó xấu, ky người kia người nọ, bệnh mà bác sĩ trị không được, đốt nó hoá giải hết.

CH : KTT người tu VV nếu sau này chết có cần cúng cơm như người bình thường hay không?

TL : Người tu VV cúng cái kiếng VV hướng về sự thanh nhẹ dẫn tiến họ nhanh hơn, không cần cúng cơm.

CH : Ở VN có người treo cái kiếng VV cao khỏi đầu, như vậy có đúng không?

TL : Kiếng thờ sự trong lành mà mình sẽ tiến tới sự trong lành. Treo cao là họ còn sợ cái kiếng, còn sợ Ông Phật này kia là thần kinh họ còn yếu. Làm phải làm cho rõ rệt có lẽ phải, có đường đi rõ rệt.

CH : Chúng con muốn hỏi Thầy về cái kiếng VV, sau này trong sách Thầy có nói kiếng VV không nên viên, phần đông bạn đạo đã lỡ viên hết rồi, vậy ý nghĩa viên kiếng là sao và nếu không viên có sao hay không?

TL : Hồng có sao đâu, mình chỉ cần sự trong lành của cái kiếng.

Chị S : Mà ý nghĩa tại sao Thầy không cho viên.

Thầy : Viên tốn tiền, VV ngfheo hồng có xu mà bày đủ thứ tốn tiền.

Sau cùng Ái Trang đọc bài thơ "Tôi Yêu" của Lâm Huỳnh Mai đăng trên ĐSVV.

Chương trình bốn ngày Sống Chung của chúng tôi còn thêm ba tiết mục nữa là : Trao đổi tu học. Thảo luận mục Bé Tám và Văn nghệ. Nhưng thành thật cáo lỗi cùng tất cả các bạn khắp năm châu. KSC kỳ này là một kỷ niệm khó quên của bạn đạo Úc Châu. Vẫn biết Đạo là tự nhiên và hồn nhiên, chúng tôi phải chấp nhận mọi sự vui buồn đưa đến, nhưng lòng vẫn không tránh khỏi chao động và đau buồn. Tôi lại là người hứng chịu cái xót xa đó đậm đà hơn ai hết khi ngồi gõ lại những dòng chữ này. Nhưng mọi cảm xúc, mọi hình thái tranh chấp, lời hơn tiếng thiệt rồi cũng theo chiếc lá mùa thu cuốn bay theo gió. Mọi sự đều giả tạm, đều vô thường, chỉ còn một chữ ân tình là vĩnh cửu. Cọp chết để da mà người ta chết để tiếng. Hành xử thế nào để miệng đời còn khen được một tiếng : Tôn Sư Trọng Đạo. Thế mới là hạnh của người tu.

NGOC SƯƠNG kính bái.

THÔNG BÁO CỦA THẦY TÁM

Chiếu theo phóng sự của chị Lê Thị Ngọc Sương viết về khóa sống chung : “ CHUNG THIÊN TỰ THỨC” tại Myuna Bay – NSW – Úc Châu 21/4-34/4/2000 ; kết thúc mọi việc sẽ thi hành đúng như sau :

1. Giải nhiệm Tổng Hội Vô Vi Úc Châu
2. Từ nay về sau hội từ thiện Charitable Trust sẽ tiếp tục đại diện bạn đạo Úc Châu có quyền thu nhận sự đóng góp của bạn đạo , có biên lai hợp pháp. Sự đóng góp được quyền trừ thuế tại Úc Châu.
Tất cả tổ chức hay cá nhân nào khác đều bất hợp lệ.

Địa chỉ Thiên Viện vô Vi Quốc Tế tại Cairns:
Lot 1 Bruce Hwy Deeral QLD 4871 Australia
Hộp Thư liên lạc:
PO BOX 640 Edmonton QLD 4869 Australia

Sydney 24 tháng 4 2000
Kính Bái

Lương Sĩ Hằng

THƯ TỪ LAI VẮNG

Kính gửi thầy Lương Sĩ Hằng

Về việc đề nghị Thầy và Cô Bê nên đi quy ẩn

Kính thưa thầy,

Căn cứ vào lá thư ngày 2 tháng 4 năm 200 liên quan đến việc mời thầy tham dự Khóa Chung Thiên tự Thức, thầy và Cô Bê đã để lộ mưu đồ bất chánh dọn đường sản sanh quái thai “Liên Hội Ái Hữu Vô Vi Úc Châu” nhằm giải thể Tổng Hội Ái Hữu Vô Vi Úc Châu hiện hành như Thầy và Cô Bê đã làm trong Cộng Đồng Vô Vi tại Hoa Kỳ.

Hành vi độc đoán của Thầy và cô Bê đã làm cho bạn đạo Úc Châu bất mãn đến cùng cực. Từ trước đến nay, ở khắp mọi nơi, Thầy và cô Bê luôn luôn muốn biến bạn đạo thành những kẻ nô lệ dưới sự khống chế hư hự thực thực của thầy. Đây là một sự thiếu lương thiện không thể chấp nhận được trong thời đại văn minh hiện tại.

Vả lại, từ ngày ra ngoại quốc đến nay, Thầy đã chứng tỏ không có bi trí dũng, đã đi từ sai lầm này tới sai lầm khác. Vì vậy, nếu còn liêm sĩ, chúng con kính đề nghị Thầy và cô Bê nên đi quy ẩn. Lúc đó, thầy sẽ hoàn toàn được tự do ra vào CASINO bài bạc thỏa thích, không ai có thể quy trách Thầy làm ô nhục cho Cộng Đồng Vô Vi và Pháp Lý Vô Vi mới có cơ hội phát triển, không lụn bại như hiện nay.

Cuối thư, chúng con kính mong Thầy tự thức để có quyết định sáng suốt cho thân phận của Thầy, của cô Bê và cho thanh danh của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Kính thư,
Melbourne, ngày 5-4-2000-05-04
Lý Ngọc Cương
Đại Diện Những Bạn Đạo Tỉnh Thức

*Sydney, ngày 27 tháng 4 năm 2000-05-04
Anh Lý Ngọc Cương,*

Tôi rất vui nhận được thư anh đề ngày 5 tháng 4 năm 2000 về việc đề nghị tôi và cô Bê đi qui ẩn, thật là một dịp may cho chúng tôi được qui ẩn tại Cairns sau khi Thiên Viện được xây cất xong, chúng tôi đã quyết định về đó trồng rau sống qua ngày cho đến khi tịch diệt. Còn về việc tôi đi casino giải trí đã nhiều năm, sức khỏe vẫn bình an, tôi cũng ước mong những người còn tánh hư tật xấu trong vấn đề tham dục nên xét lại chính mình mà tiếp tục tu.

Để có sự tham gia công bằng, tôi xin thành thật trình cùng các bạn nếu cần sự phục vụ của tôi, xin các bạn viết thư xin phép triển hạn nơi ông Lý Ngọc Cương, nếu ông đồng ý tôi sẽ phục vụ các bạn cho đến hơi thở cuối cùng. Thành thật cảm ơn sự lưu ý và xây dựng của các bạn.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Kính gửi anh Lý Ngọc Cương

Khi đọc được lá thư của anh viết gửi cho Đức Thầy, tôi vô cùng phẫn nộ. Thật ra anh xưng danh bạn đạo Vô Vi, tôi thiết nghĩ trong Vô Vi của chúng ta không có những người bạn đạo như anh. Làm đạo con người anh không có mà còn dám xưng danh bạn đạo. Đạo con người có nhân, nghĩa, lễ, trí, tín. Từng đấy đức tính anh không có một đức tính nào. Làm con người phải biết trước sau như một. Nghĩa với Đức Thầy anh không có, lễ độ với Đức Thầy anh cũng không. Anh bất trung bất tín, tất cả hành vi bất chánh của anh Trời Phật nào chứng minh cho anh là người tu, nhất là mang danh tu đạo Vô Vi để ô nhục cho đạo Vô Vi của chúng tôi, nhất là có tội với Đức Tổ sư và Đức Thầy đã dày công tu hành. Vì tâm từ bi Đức Thầy đã ra đi khắp nơi hoằng hóa đạo pháp để cứu giúp con Ngài biết vào con đường đạo. Thử hỏi với tư cách gì để anh viết thư cho một vị minh sư đã hy sinh tất cả cuộc đời để cứu con Ngài mà cuối cùng chỉ nhận lại sự bất nhân bất nghĩa của anh.

Với tuổi đời quá cao, Ngài đã vì thương xót con. Ngài mà phải lê tấm thân già đi khắp mọi nơi, nhịn nhục mọi thứ giảng đạo hầu cứu rỗi con Ngài thức tâm trở về bến giác. Ngay cả xứ Úc Châu xa xôi, Ngài cũng không quản công lao đến nơi mở khóa học và Thiên Ca. Tấm gương sáng ngời của Ngài chỉ có Phật tại thế mới có tâm từ bi hỷ xả như vậy. Thử hỏi anh đã đền đáp cho Ngài với những lời lẽ trong thư gửi cho Ngài có đúng không? Hay đó chỉ là tâm ma quỷ súc sanh có mưu đồ bất chánh đi phá hoại đạo pháp?

Gia đình tôi có nuôi một con chó mà nó rất trung thành và có nghĩa với chủ nó. Tôi nghĩ những hành động của anh còn thua một con vật nuôi trong nhà tôi vì những hành vi phản Thầy và phản đạo của anh. Tôi xin anh hãy ăn năn sám hối quay đầu vào tu, quỳ lạy dưới chân Ngài xin Ngài tha thứ những lỗi lầm anh đã làm hầu chuộc một phần nào tội lỗi anh đã gây nên, may ra Trời Phật xét lại cho anh. Bằng không tôi nghĩ cửa Địa Ngục luôn luôn sẵn sàng đón tiếp tâm ma quỷ súc sanh như anh và trăm ngàn kiếp sẽ không đầu thai làm con người đâu anh ạ. Chào anh

B/đ thuộc T/Đ Thanh Hòa

Hướng Tâm cầu nguyện

Kính xin bạn đạo năm châu hướng tâm cầu nguyện cho thân phụ của bạn đạo Lâm Tú Kim (Úc Châu) và Lâm Bảo Cường (Texas) là Bác Lâm Tấn Phú vừa mất lúc 10:40am ngày 25/4/2000 tại Dallas, Texas, hưởng thọ 80 tuổi.

Bạn đạo T/Đ Thông Hải và Hội AHVV Dallas/Ft Worth xin chân thành chia buồn cùng Chị Kim, Anh Cường, Chị Mai và toàn thể gia đình, và cầu nguyện cho linh hồn Bác Phú được siêu thăng về nơi thanh nhẹ.

Ban Chấp Hành Hội AHVV D/FW
